ISSN 0132-4462.
№ 9 1998
ВЕРЕСЕНЬ

перець

Мал. Ю. ЛІЩЕНКО

Мал. С. ФЕДЬКА

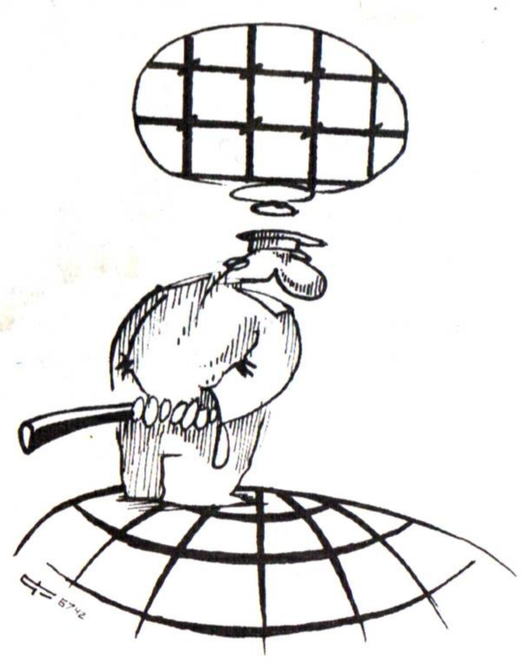

Мал. В. КАПРЕЛЬЯНЦА

Мал. О. КОХАНА

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема Л. Телятникова)

ЯК ЖИВУТЬ СУСІДИ

Хома говорить до дружини:
— Поглянь, сусіди як живуть,
Які білесенькі хатини,
А як сади у них цвітуть!
Які доглянуті городи:
Картопля, морква, буряки...
Тому у них усе і родить
І в несприятливі роки.
Весь день стояли і дивились.
(Робили так і в інші дні).
Своя ж хатина облупилась,
Город зачах у бур'яні...
То чи не так і в нас, в країні?
Питання гостре постає.
Чужим захоплюємось нині,
А занедбали все своє.

Василь СТОЛЯРЕНКО.

м. Кам'янець-Подільський.

Мал. В. АДАМОВИЧА

ДРУГИМ БУДЕШ?

Наш луганський кореспондент телеграфує:

Може здатися дивним, що на запитання «Третім будеш?» хтось з луганчан відповість ствердно, а от на запитання «Хочеш бути другим?» усі однозначно відповідають негативно. Річ у тому, що місцеві захисники прав споживачів перевірили близько шестисот торговельних «точок», виявивши при цьому півтори тисячі порушень правил торгівлі. За оприлюдненими висновками тутешніх фахівців, кожний другий луганчанин є об'єктом обдурювання, обважування і обрахування «суб'єкта торгівлі». Цілком зрозуміло, що в цій сумній статистиці нікому не хочеться бути другим.

ЧОРНА НЕВДЯЧНІСТЬ

Минуло майже два місяці від дня високого указу, яким зобов'язано нашу торгівлю продавати товари на виплат. Деякі урядові експерти у зв'язку з цим прогнозували велике пожвавлення національного товарообігу. Наш київський кореспондент обійшов торговельні заклади столиці й, на свій превеликий подив, великого ажіотажу тут не побачив. Більше того, як повідомили йому торговельні працівники, жодного випадку продажу товару в розстрочку в місті не зафіксовано.

— Що ж ви так? — звернувся наш кореспондент до потенційних покупців. — Про вас піклуються — і така чорна невдячність!

— Ех, якби ж до того указу та ще й трохи грошей! — відповіли потенційні покупці. — Принаймні, ті зарплати й пенсії, що заборгувала нам держава! Може б тоді й на перший внесок вистачило!

ЗЕКОНОМИМО НА ЗАКУСЦІ

Недавно Телеграфне Агентство «Перця» радісно повідомляло, що, за даними статуправління, наші люди стали значно менше їсти, проте, у той самий час, більше пити — вживання алкогольних напоїв на душу населення невпинно зростало. І от новина: Кабмін підняв акцизні збори на горілку.

— Чи означає це, що громадяни нашої країни тепер і питимуть менше, адже нинішнє підвищення акцизу на горілку тягне за собою її подорожчання майже вдвічі? — з таким запитанням звернувся наш кореспондент до компетентного урядовця.

— Нічого подібного,— радісно заспокоїв його той. — Пити наші люди менше не стануть. Чого не скажеш про їжу, оскільки доведеться тепер на закусці економити.

ГЕНІАЛЬНО ПРОСТО

Даремно звинувачують наших урядовців у безініціативності. Мовляв, сидять вони в тепленьких кріслах і байдуже спостерігають, як бідні пенсіонери бідкаються, по кілька місяців пенсій не отримують! Нічого подібного! Он у Міністерстві праці й соціальної політики тільки й думають про те, як би його той багатостраждальний пенсійний фонд наповнити. І таки придумали!

Міністерство разом з іншими відомствами збирається найближчим часом ініціювати пропозицію про те, щоб працюючим пенсіонерам виплачувати лише половину пенсії. Бачите, як просто і разом з тим геніально? Пенсійний фонд відтепер наповнюватимуть самі ж пенсіонери!

КОНВЕРТОВАНІ ДУМКИ

♦ *Декому замало місця під сонцем, їм подавай ще місце під юпітерами.*

♦ *Судячи з прохідного балу, наш парламент як «відмінний» і не планувався.*

♦ *Із закону про вибори: «Депутати можуть іти партіями, блоками, пачками, косяками».*

♦ *Політична астрономія: обличчям до виборців депутат, як правило, повертається один раз на чотири роки.*

♦ *Часто коридори влади мають вигляд справжніх лабіринтів.*

♦ *На жаль, звернення «Люди добрі» не завжди йде від доброго життя.*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

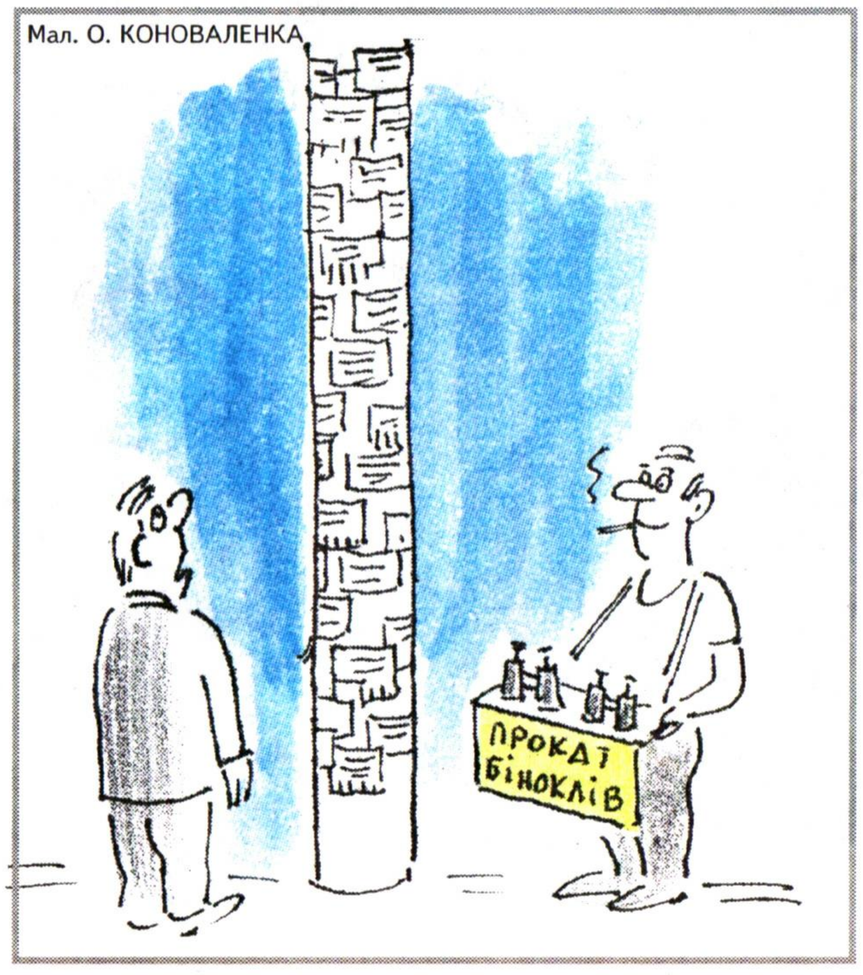

ХОЧ ЗАРАЗ

УСМІШКА

— Толян, ти б зі мною у розвідку пішов?
— А що там робити?
— Ну як же... розвідувати, дізнаватися — де у них склад боєприпасів, де аеродроми...
— Де вони спирт зберігають!
— Правильно! Ну, пішов би?
— А на тролейбусі туди поїхати не можна?
— Ти що, звихнувся? Який тролейбус!? Я кажу про розвідку! Навколо ж кулі свистять, міни рвуться!..
— ОМОН з кийками!
— Ну так, тільки їхній ОМОН. Ну що, Толян,— пішов би?
— Слухай, давай завтра підемо в розвідку, я щось погано почуваюся, і у мене на сьогодні ще стільки справ заплановано!..
— Та не треба сьогодні нікуди йти, і завтра не треба. Я в принципі запитую: пішов би ти зі мною у розвідку чи ні?
— А, ну так би зразу й сказав, якщо йти не треба, тоді пішов би! Хоч зараз пішов би!

Олександр ПЕРЛЮК.

УСМІШКИ З КОНВЕРТА

НАТУРОЮ

— Невже, Петре, хрестини справлятимеш?

— З чого ти взяв?

— А навіщо ж три ящики горілки везеш?

— А-а... То мені за півроку зарплатню видали натуроплатою.

ДОПОМОГА

— Ти вже копав картоплю, Карповичу?

— Ні, мені допомогли.

— Хто?

— Навіть не знаю. Викопали так, що я й не бачив ні їх, ні картоплі.

Іван ТОКАРЧУК.

м. Камінь-Каширський на Волині.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— За ваше здоров'я!

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

Мал. А. МУЗИКАНТОВА

ПРОЧИТАЛИ заголовок? Думаєте, це я його — такого довжелезного і загадкового — придумав? Мабуть, забули стару істину: неможливо вигадати те, що за порядком відбувається у житті. Ламай голову, казись у творчих муках, а все одно дійсність залетить вище твоєї фантазії. Ну, приміром, хто б міг передбачити долю трьох бібліотечних будівель у Мостиському районі? Сидячи свого часу у цих бібліотеках і читаючи Стівенсона, «Тисячу й одну ніч» і книги з наукового комунізму, не можна було навіть у післяобідньому кімаренню вгледіти подій, які їх торкнуться.

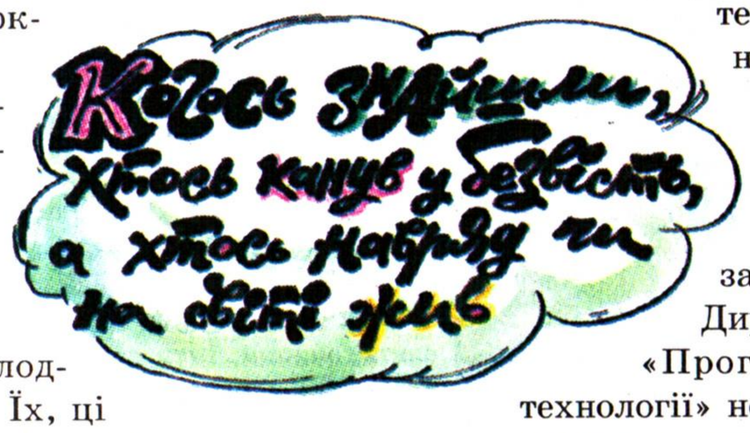

Ну, бібліотеки не перетворилися на склади зерна. Минулися такі часи, хоч і не так давно були. Не зробили з них і затишних хлівів для молодняка. І це минулося. Їх, ці споруди... розчинили у часі і просторі, як демократа Лумумбу в Африці. А якщо говорити мовою КРУ, то «без дозволу Мостиської райадміністрації з балансу централізованої бібліотечної системи цього району списано три будівлі загальною балансовою вартістю 45,2 тисячі гривень».

Але не в тім річ, що списали. Списувати суворо заборонено лише математику на вступному екзамені в кулінарному технікумі, і через те бублики в нас то солодкі, то солоні, то кислі, а то й замість себе мають лише дірку. До речі, саме така дірка утворилася на місці бібліотек. Немає жодного документу, який би підтверджував розбирання, спалення чи закопування цих споруд. Немає сліду в бухгалтерському обліку і будівельних матеріалів від їх демонтажу.

Так ото я й запитую: що, канули в безвість чи взагалі не існували ті вогнища культури? І позаяк шукати їх — то марна справа, то шукають чудотворців, котрі були причетні до цього.

А є справи, які вражають не хитросплетіннями спритників, а навпаки — нечуваною простотою, що, відомо, підвладна лише людям, які обертаються на непомітній межі геніальності. Трошки неправильно досі сприймали життя фахівці Самбірської центральної районної лікарні, що викликало збитки — 62,9 тисячі гривень. Почали їх шукати, аби не припускатися надалі таких неінтелігентних похибок. А де це ділися 8,1 тисячі гривень за проходження медичних оглядів? І не встигли ще від розумової напруги вхопитися за голову, як старша медсестра поліклінічного відділення М. Нестерович і просто медична сестра лікарні Г. Фіцяк приємно порожевіли на лицях і сказали: ті гроші не здали до каси вони, сумлінні, симпатичні жіночки. Зрозуміла річ — через брак досвіду і легковажність, з якою, за завданням головного лікаря Б. Кухаря, тяжко борються. Але ж не завжди дано втішатися успіхами...

Це — точно. Не завжди. Ось уже котрий місяць працівники управління податкових розслідувань ДПІ м. Львова не можуть розгадати «ребус» приватного підприємства «Прогресивні аграрні технології». Не здольні знайти ні технологій, ні аграріїв. Твердо можна сказати лише те, що мають справу з прогресивними шахраями. Ну, подумайте самі: за юридичною адресою, вказаною в статутних документах ПП, розташований... палац культури заводу «Сільмаш». Директор палацу про «Прогресивні аграрні технології» не чув. Та й важко це було зробити, бо засновник ПП А. В'юник та директор В. Христюк у базі даних адресного бюро Львівської області не значаться. Знайшли, здавалося, «ключову фігуру» — головного бухгалтера. Але з'ясувалося, що «знайдений» теж не чув про прогресистів у аграрних справах. До того ж, був за фахом не бухгалтером, а пенсіонером-артилеристом крупних калібрів.

А тим часом розслідування госпдіяльності ПП, згідно з рухом коштів на розрахунковому рахунку, свідчать, що несвідомі капіталісти у грудні 1995 року відкрили ще й валютний рахунок. І хоч у податківців підприємство не звітувало жодного разу, фінансово-господарська діяльність «Прогресивних аграрних технологій» кипіла і давала добрий навар. На рахунки підприємства надходили гривні, долари, марки... Частину валюти ПП гідно продавало... на міжбанківській біржі. Кошти ж, отримані від цих операцій, і залишки валютної виручки перераховувалися у Київ якомусь «Родітексу». Це, між іншим, погана ознака: київські гангстери ще більш витончені злодюги, а їхні адреси губляться між тропіками і полюсами.

А як було добре колись! Прозорість злочинного світу просто наснажувала охоронців майна і фінансів. Якщо, приміром, на птахарні щезала сотня курочок, значить, пожер їх хитрий лис. Якщо пропадали бички чи свині, значить, розвелось багато вовків. Якщо в сейфах не знаходили захованих там сум, значить, гостював ведм... Ні, не ведмідь — досить вже глумитися над братами меншими,— а ведмежатник. Як правило, це був слюсар-збочинець вищої категорії із зарослими рудим волоссям руками. Брали кількох слюсарів — і той, що був рудий, признавався. А тут?

Володимир ПАЛЬЦУН.

ВЕДМЕЖІ ПОСЛУГИ

НЕЗАБУТНІ ВРАЖЕННЯ

— Відпочивати — це добре, а добре відпочивати ще краще,— закінчила свій інструктаж Дарина Ігорівна Висоцька, директор туристичної фірми «Дая».

З цим напучуванням група з двадцяти трьох харків'ян і вирушила на відпочинок до сонячної Болгарії. Дістався Софії, щасливі власники путівок мали пересісти на автобус, який повинен був везти їх до самого синього моря в тризірковий готель.

Довго чекали на той автобус туристи. Шукали, питали, навіть намагалися в Київ телефонувати. Поки не зрозуміли, що доведеться діставатися до вказаного в путівці готелю попутним транспортом.

Врешті-решт доїхали. І тут виявилось, що готель, в якому їм доведеться жити, не тільки не має трьох обіцяних зірочок, а взагалі готелем не називається. А називається він кемпінгом, котрий обслуговує автотуристів, і розташований не біля моря, а за п'ятдесят кілометрів від нього.

Що ж до дворазового харчування, гарантованого фірмою, то тут проти нього нічого не мали за умови, якщо туристи платитимуть за це на місці.

Повернувшись після такого веселого відпочинку, переповнені незабутніми враженнями, туристи кинулися до фірми з вимогою повернути гроші за сервіс, якого не було. Тільки Дарини Ігорівни на місці не виявилось. І скільки не оббивали пороги фірми обдурені туристи, їхня зустріч з директрисою так і не відбулася. Оскільки Д. І. Висоцька була зайнята комплектуванням нової туристичної групи.

А. КОВАЛЕНКО.

м. Харків.

НІЯКИХ ПРОБЛЕМ

Сьогодні десятки фірм наввипередки пропонують свої послуги тим, хто має зайву вагу. Мало не кожна газета друкує рекомендації та рецепти для бажаючих схуднути. А кінозірки та інші популярні особи діляться секретами своєї стрункої фігури.

Та, виявляється, можна чудово обійтися без усіх оцих порад і рецептів. І не треба себе мучити всілякими харчовими обмеженнями та фізичними навантаженнями. Їжте собі досхочу, валяйтеся з ранку до вечора на канапі — і зайва вага вам не загрожує. Якщо ви зробите те, що зробила я.

А я всього-на-всього придбала собі у місті Миколаєві підлогові ваги виробництва місцевого приладо-інструментального заводу. Коли не стану на них, показують однакову цифру — шістдесят п'ять кілограмів. Я сукню ношу п'ятдесят восьмого розміру, мої колеги звуть мене товстушкою, а ваги мене заспокоюють. За їхніми показниками виходить, що в мене вага ідеальна. Отже, ніяких проблем!

Зоя СОКІЛ.

Миколаївська область.

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

— Розбавлено, але якою водою! Вона, бачите, у мене екологічно чиста.

СЕКРЕТ ФІРМОВОГО НАПОЮ

Кафе «Шашлична» на вулиці Ягудинській знамените тим, що тут ніколи не готують шашликів. Принаймні, завсідники не пригадують, коли востаннє бачили цю страву в меню. Зате в тому ж меню асортимент напоїв величезний. Проте, якщо відвідувач, тицьнувши пальцем в будь-який рядок цього розділу, спитає, чи є, скажімо, та або інша горілка, то завжди отримає негативну відповідь.

— А яка ж є? — дивується він.

— Фірмова — лимонна,— багатозначно відповідає офіціантка.

І хоч «фірмова-лимонна» ніколи не значилися в меню, відвідувачів поїли переважно нею. Можливо б, і досі поїли, якби не сварка директора цього закладу М. А. Костенка з підлеглим. Образився за щось підлеглий на директора і взяв та й видав секрет цього фірмового напою. І видав не конкурентам, а, так би мовити, компетентним органам.

Прийшли в кафе з перевіркою, і яким же було здивування контролерів, коли виявилось, що фірмовий напій цього популярного закладу — звичайнісінький самогон, настояний на лимонних шкуринках.

Б. ПУШКАР.

М. Луганськ.

ПЕРЕКОНЛИВИЙ АРГУМЕНТ

Лікарю, зцілися сам! Цю шпильку аж ніяк не можна було адресувати Павлу Павловичу Мирзаєву. Пропонуючи свої лікувальні послуги пацієнтам, сам цілитель виглядав чудово. Хоч плакати з нього малюй про здоровий спосіб життя. Обличчя — кров з молоком, жодної зморшки, ані сивинки в густому чубі. І це в його вісімдесят чотири роки!

Лікував Павло Павлович від усіх хвороб. За десять-тридцять гривень вручав пацієнтові пакетик або пляшечку з ліками, дієту прописував, рекомендації давав. Усім гарантував зцілення. І йому вірили, оскільки аргумент він мав переконливий:

— Гляньте на мене! Якщо хочете отак виглядати в моєму віці — не жалійте грошей! — повторював він, демонструючи свій паспорт.

Можливо б, і досі ось так практикував Мирзаєв, якби не випадок: одна з його молодих пацієнток звернулася до міліції із скаргою на цілителя. Молодичка написала у заяві, що вісімдесятичотирьохлітній лікар під час огляду зробив спробу її згвалтувати.

Зацікавившись особою цілителя, правоохоронці встановили, що йому не 84 роки, а лише 39. Що він не цілитель і не лікар, а слюсар за фахом. А звуть його не Павлом Павловичем, а Дмитром Івановичем. Як зізнався Мирзаєв, вирішивши зайнятися «зціленням», він просто скористався паспортом свого діда, вклеївши в нього свою фотокартку.

М. ВОЗНИЙ.

М. Сімферополь.

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

— Розпочинаємо нашу передачу «Читаючи листи...»

Мал. Р. ОСТАПЕНКА

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

Мал. А. АНДРЕЄВА

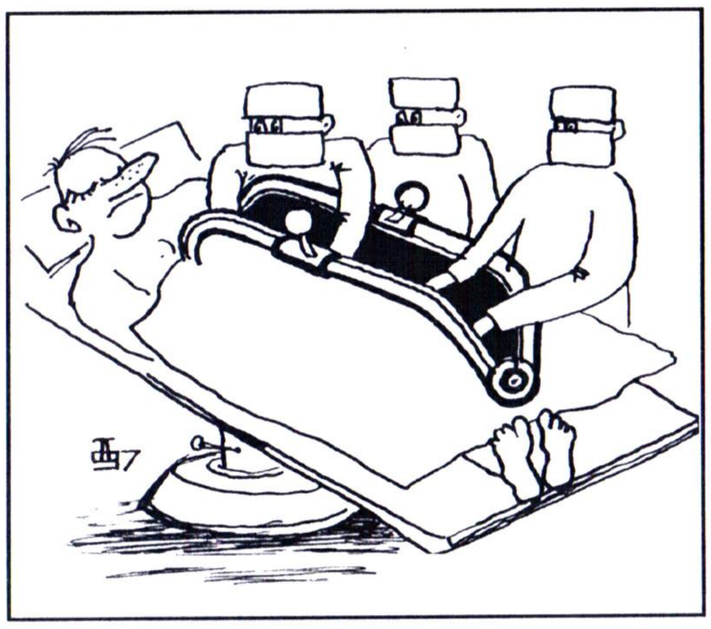

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

ПРЕЛЮДІЯ — натовп людей.
БРИКЕТ — необ'їжджений кінь.
ОБЛИЦЮВАННЯ — пудрення обличчя.

П. ЛЯШЕНКО.

●

П'ЄДЕСТАЛ — безпробудний п'яниця.
ФУЖЕР — неприємний спогад про переїдання.

Б. АНДРІЄВСЬКИЙ.

ЗА КИМ ПЛАЧУТЬ КІЙКИ У ПАРИЖІ

Париж шаленів і ридав од щастя. А десь далеко, за водними пустелями Атлантики, працювали з потрійним навантаженням бразильські кардіологи. Країна мулатів мала загальнодержавний серцевий напад — улюблені Ромалдо, Рівалдо і Альберто Карлос не зуміли жодного разу «взяти» ворота французів. І нічого ніби в їхній команді і не було, жодного пристойного форварда, всі півзахисники і ні крихти більше, але... танцювала з радості Ейфелева вежа, здригалася від вигуків Вандомська колона.

Бог з ними, із суперниками по фіналу світової першості з футболу. Коли французи, неначе «буйна» палата, стрибали, а бразильці мовчки ковтали валідол, я у Львові був зайнятий міркуванням про незвичайний тест французької поліції. Йдеться не про вгадування по вухах потенційних убивць чи за фасоном штанів — статевих гангстерів. Поліцаї влаштували тестування з лексико-філологічних питань, ніби хотіли, сучі діти, втрутитися у наші українські внутрішні справи. З глибоко садистськими намірами і тонкощами морального ката вони... подарували тренерові збірної Хорватії Блажевичу форменне кепі.

Запитайте, при чім тут Україна і зловорожі вихватки? Запитали? А я вам на це відповідаю: поліцейський кашкет, який уболівальники півмісяця спостерігали на лаві запасних хорватів і який служив пану Блажевичу амулетом, насправді тестував виконання нашого Закону про мови.

Наші спортивні коментатори, а їх і в Парижі, і в Києві на телебаченні було до бісової мами, як і належить окастим, завзятим репортерам, не могли не помітити дарунку французької поліції. Покінчивши із звичайним для нас знущанням над рідною мовою на зразок «Вальдерама (або інші футболісти — на вибір) не потрапив у ворота» (ніби він був п'яний «у вузол» і марно пробував зайти у «брамку», а не влучити в неї м'ячем) чи «прийшла на допомогу поперечина», чи хтось «приймав участь» у чомусь, чи... верзли іншу ахінею... Так от, покінчивши з усім цим набором неуцтва, спортивні фахівці журналістики почали роз'яснювати «штучки» поліції і загою оминають у Парижі залізні авта і навіть лондонські хулігани, чергує у дамському капелюшку!

бобонність Блажевича, завдяки якій хорвати, з котрими ми колись грали на рівних, зуміли стати третіми у світі.

І все було б добре, якби не оте кепі. Як тільки українські тлумачі французьких футбольних бойовиськ його не називали. Одна пара (репортажі велися для «більшої професійності» переважно попарно) схильна була бачити в ньому... «картуз». Інша точно знала, що цей головний убір називається «фуражкою», ще хтось називав його «шоломом». А зупинилися телеколеги на тому, що поліцаї носять на голові... «капелюшки». Уявляєте: поліцай, якого з осторо-

О, якби ж той поліцай та знав нашу мову хоча б на рівні наших коментаторів... Боже, аж трусить від уявної картини. За образу гонору, за глум над мундиром він би нагрів свою гумову палицю об філейні місця українських «тлумачів».

А я, щиро кажучи, і не вступався б за них. Може, після цього Вальдерама частіше влучав би у ворота і телеспорт став би цікавішим. Казали ж колись: без бука не йде наука.

Володимир ПАЛЬЦУН.

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема Ю. Артюха)

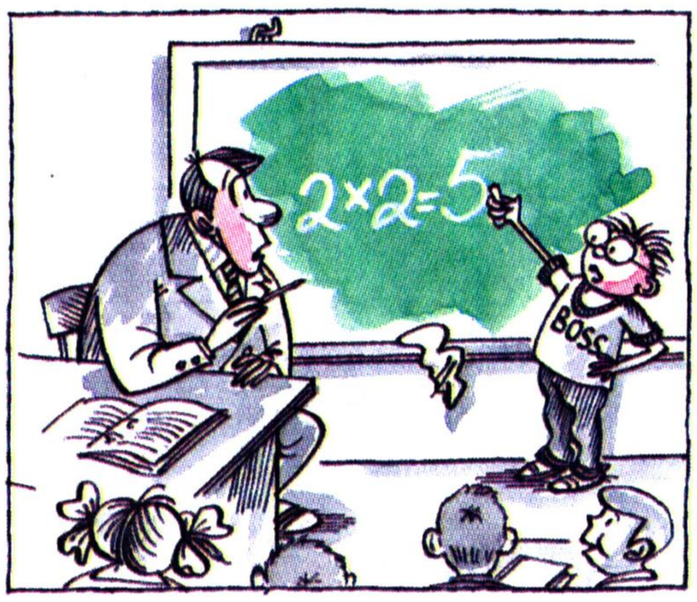

— Це з урахуванням податку на додану вартість.

ІРОНІЗМИ

● *Вчитися ніколи не пізно. Але це ще не означає, що треба починати вчитися пізно.*

Микола ГЕРАСИМЕНКО.

● *Принцип рівноправ'я: погано — так усім!*

Юрій РИБНИКОВ.

● *Ні, не все ще у нас чужинецьке. Менталітет свій, хоч і слово це теж запозичене.*

Сергій ЮХИМЕНКО.

Малюнки Сергія ФЕДЬКА.

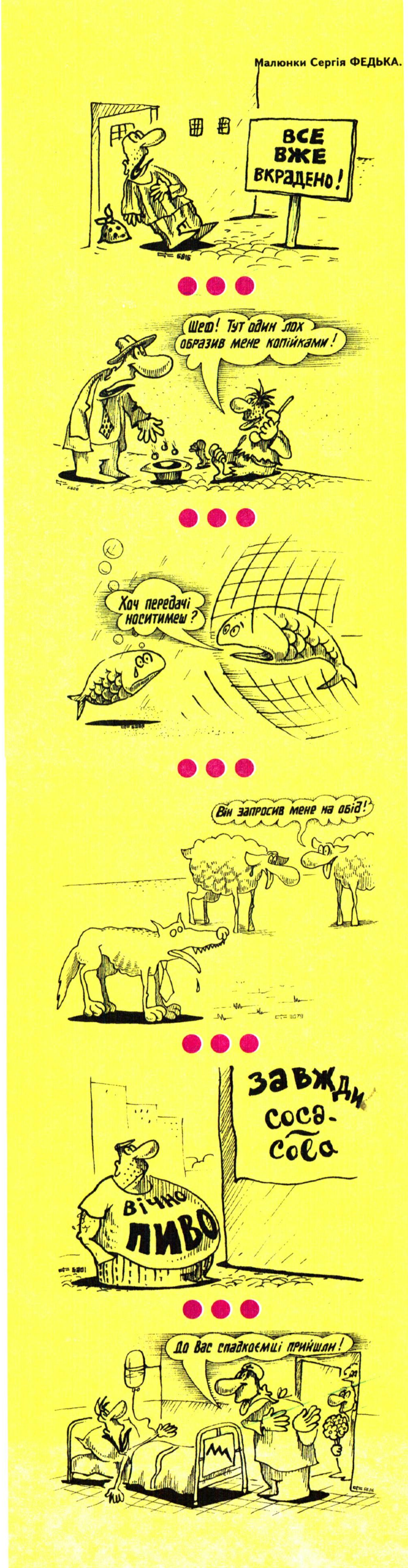

КОМАШИНЕ КАФЕ „ПІД МУХОЮ"-2

Вечірня казка для дорослих (жінок)

Хазяйка комашиного кафе «Під мухою» Цецилія Цезарівна Муха, яку завсідники називали Мадам Це-Це, справляла іменини. Позаяк вона була дівиця і, як всі незаміжні, мала серйозні підстави зневажати чоловіків, то вона влаштувала дівич-вечір. Запрошені були найближчі подружки-комашки: оса Жала Осинська, комариха Базіка Занудонська, хрущиха Христя Майська та жучиха-світлячиха Свєта Світославська.

Після солодких заздоровниць на честь іменинниці одразу ж перейшли до улюбленої тематики дамських застільних розмов — обговорення недоліків відсутніх жінок.

— Ах, знаєте, знаєте, та бджола Гертруда, — задзижчала комариха, — така задавака, така задавака! Трудою себе називає! Ич! Наче вона одна трудиться, а інші гуляють. А сама живе з-з молоденьким джмеликом Бомбусом. Ще й старому джмелеві діду Гудилу гедзики очима пускає!

— Це, це, це всім відомо! — підхопила іменинниця Муха.

— А жучиха-рогачиха Жужа своєму дурню роги наставляє. І з ким! З гнойовиком Скарабеєм! Хи-хи-хи! Він, азіат, на побачення, кажуть, не квіти, не цукерки — балабуху свою притягає. Гнойову! Ха-ха-ха! — хрущиха зареготала так, що поперхнулася тістечком.

— А стара Жужелиця вирішила причепуритися. Начепила якусь несосвітенну імпортну кофтюлю. Я як глянула, мало не вмерла. Така шерепа, така шерепа — просто страх! — зойкнула Свєта.

— Шерепа-шерепа, а живе з колорадським жуком О'Кеєм. А він посилки з Америки одержує.

— Та! — легковажно махнула лапкою комариха Базіка. — Мало хто з ким живе! Он Осапа Осинського на гусениці позавчора бачили... Ой! — зиркнула на Осинську і схопила себе за рота. Але було вже пізно — слово не горобець, вилетить — не впіймаєш.

Осинська випустила жало...

На добраніч, дорогі читачки тьоті!

Хай вам сняться рожеві, безхмарні, безконфліктні сни!

І пам'ятайте: коли ви перемиваєте кісточки відсутніх, уважно позирайте на присутніх. Щоб не наразитися на жало!

Всеволод НЕСТАЙКО.

Мал. В. ПОПОВА

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Є у мене мрія — поїхати в гості до сина. З цією метою я відкладаю з кожної пенсії по кілька гривень. І тільки назбираю на найдешевший квиток, як залізниця підвищує ціну. Минулого року я двічі був близький до мети і обидва рази чергове подорожчання не дозволяло її здійснити. Та я вперто продовжував збирати і вже ось-ось мав купувати квиток, як раптом минулого місяця — чергове підвищення цін на поїзд на двадцять відсотків.

Тепер я знову збираю. Так, дивись, ще й мільйонером стану.

С. Г. ЗАТОЦЬКИЙ.

Сумська область.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

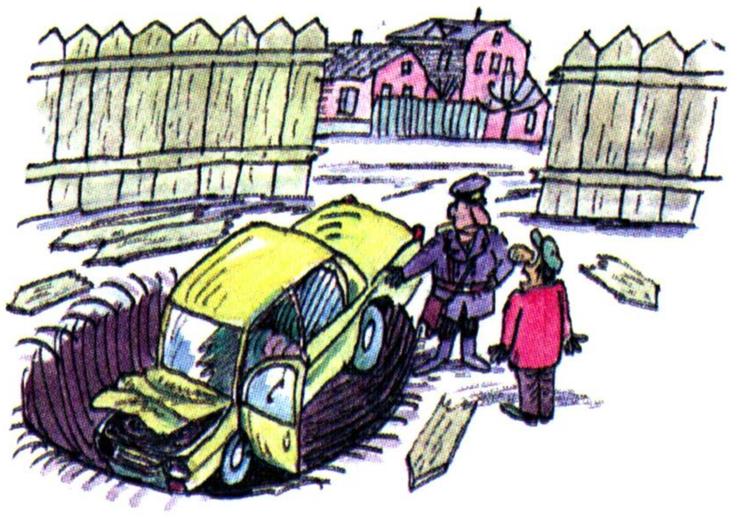

— Як же це ви у яму вскочили?
— Та хто ж знав, що вона за парканом є?

Говорили-балакали

За гарних

— За мене і мою дружину ми вже пили, за кого ж тепер вип'ємо?

— Давай вип'ємо тепер за гарних людей!

Діагноз

— У вашого чоловіка відкладаються солі.

— Я про це вже здогадалась, пане лікарю.

— Як?

— Жарти у нього останнім часом стали солоні.

Попередив

— У ваших аналізах дуже великий вміст цукру...

— І що ж мені тепер роботи, лікарю?

— Головне — не їсти дріжджів.

Логіка

— Наталко, ти на що такого дорогого чоловіка поміняла?

— Люди навіть долари міняють.

Капітально

—Чого це Михайла капіталістом звуть?!

— Може, тому, що любить капітально випивати?!

На свіжу голову

—Чоловіче!

— Га!

— Ти спиш?

— А що ж мені о третій ночі робити?!

— Та я хотіла лише спитати, чи ти вчора зарплати не одержував?

— Не одержував, я вже сто разів казав тобі, спи.

— А тй подумай ще раз на свіжу голову, може, ти одержав і забув.

Флоріан БОДНАР.

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

ШАНОВНИЙ ПЕРЧЕ!

Звертаюсь до тебе з проханням посприяти, аби мій позов прийняв наш районний суд. А вирішила я подати позов на свого чоловіка, який ось уже двадцятий рік нашого сімейного життя мені бреше, приховує заробітки і ображає честь та гідність різними словами та діями.

Я кожного дня чую і читаю, що люди різних рангів порушують судові справи про захист честі та гідності і відшкодовують собі моральні збитки сотнями тисяч гривень. А мені й п'яти тисяч вистачило б. І чоловіка б провчила, і свій гардероб трохи обновила б.

Віра МОЛЯНСЬКА.

м. Кривий Ріг.

Мал. В. ДОБРИКОВА

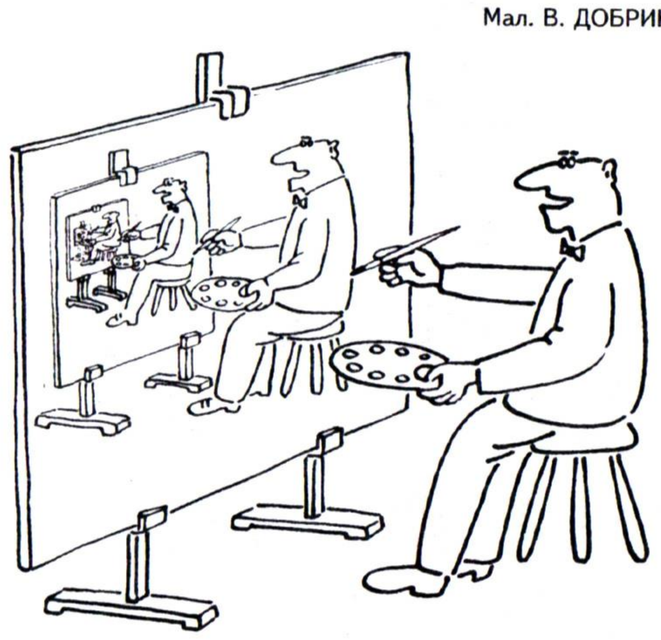

Мал. О. БЕРШАДСЬКОГО

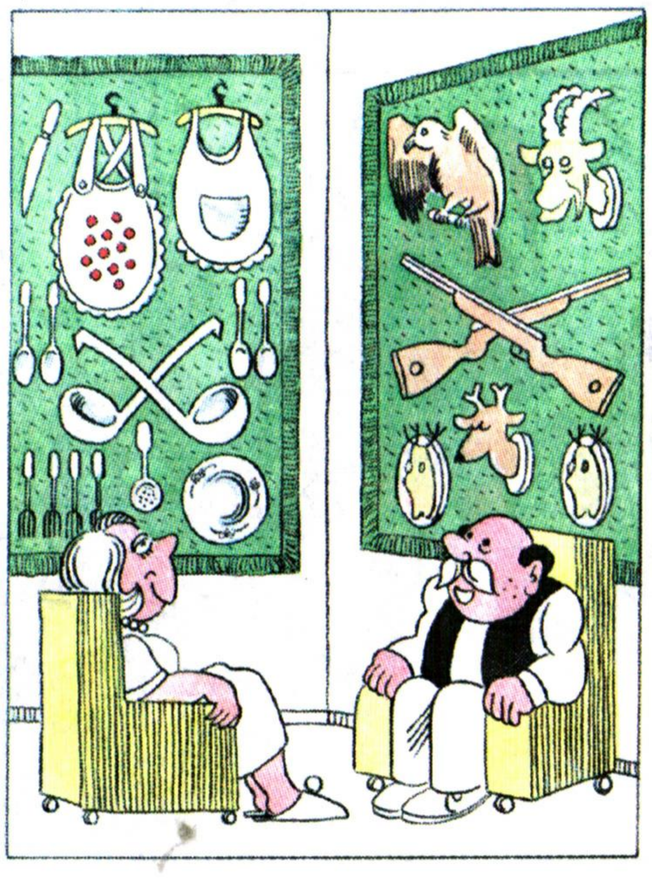

Мал. О. КОХАНА

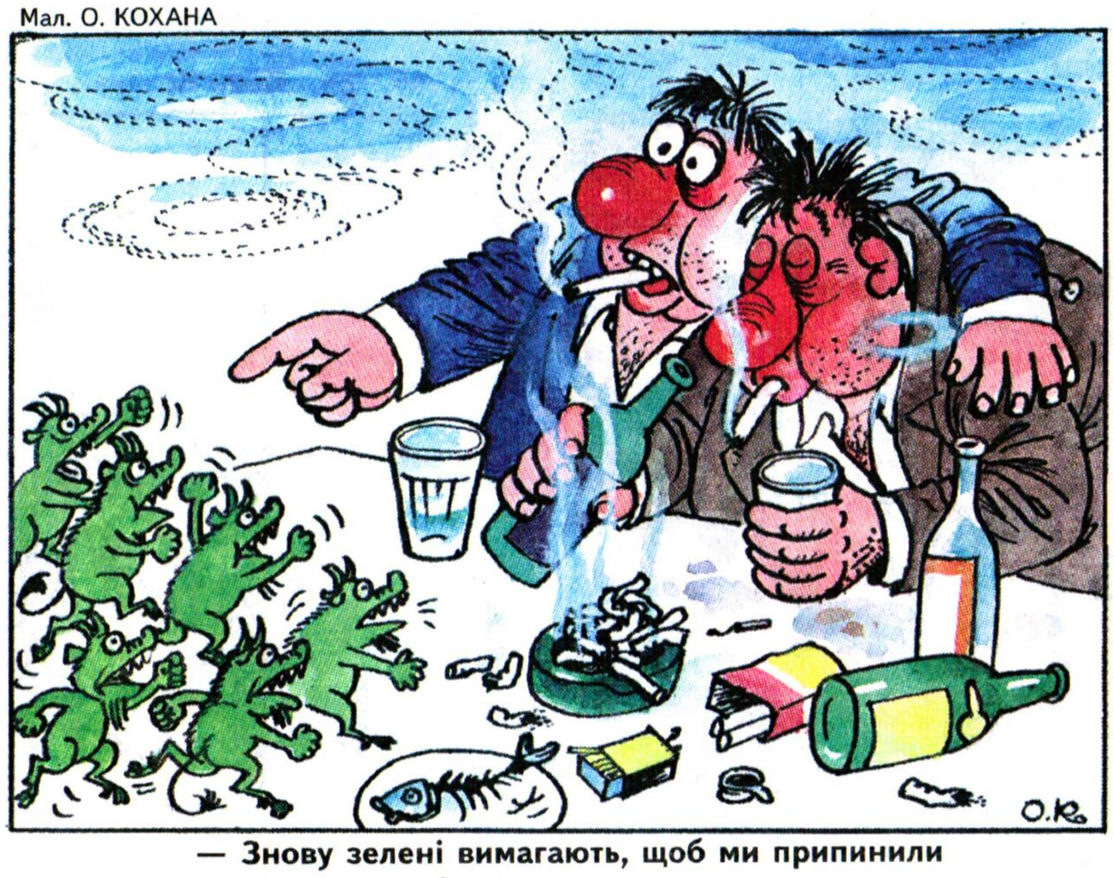

— Знову зелені вимагають, щоб ми припинили отруювати атмосферу.

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

— Пропоную спільний проект!

З малої студентської енциклопедії

РЕФЕРАТ

Цей загальновідомий у вузівсько-науковому середовищі термін походить від латинського дієслова refero — переповідаю, передаю, повідомляю (і ще 12 значень!). Отже, реферат — короткий (по змозі) виклад будь-якої статті, монографії, доповіді, лекції тощо. Бажано викладати своїми словами. Якщо своїх слів не вистачає, вдаються до цитування. Та не захоплюйтесь. При суцільному цитуванні зникає сенс реферування, що передбачає творче засвоєння обраної праці, а не копіювання «обраних місць».

Оскільки іноді на основі реферату студент може отримати залік, бажано дотримуватися таких правил:

1) Якщо ви реферуєте книгу в 600 сторінок, не намагайтеся викласти її зміст у шести рядках. Це можуть дозволити собі лише академіки. Та й то не всі.

2) Бажано мати хоч приблизне уявлення про зміст свого реферату.

3) Коли реферат переписано або просто позичено у однокурсника (частіше — однокурсниці), не забудьте хоча б замінити на титульному аркуші прізвище автора на своє.

4) Не переплутайте кафедру і не подавайте реферат, припустимо, з новомодного маркетингу, викладачеві, який читав вам курс квантової механіки.

5) Коли пишете від руки, думайте про педагога: щоб йому не довелося страждати й подумки лаятися, дешифруючи ваші ієрогліфи.

6) Не відкладайте подання реферату на останній вечір перед заліком: вночі педагоги більше люблять спати, ніж читати ваші твори.

7) Будьте уважні й гідні свого атестата зрілості: намагайтеся, щоб на сторінку реферату припадало не більше 5 (п'яти) граматичних помилок.

При дотриманні отих умов є всі підстави сподіватися, що ви і ваш педагог залишитесь задоволені одне одним.

СЕМЕСТР

Латинське semestris походить від двох слів: sex (шість) і mensis (місяць). Отже — шість місяців, півріччя.

Щоправда, вузівський семестр — половина учбового, а не астрономічного року. І це приємно. Бо безперервно навчатися впродовж шести місяців — важче, ніж п'ять чи навіть чотири. А ще приємніше те, що між семестрами є чудові, привабливі паузи, які звуться канікулами!

Порівняно з учбовим роком у семестрі та перевага, що на другий рік залишитись можна, а на другий семестр — аж ніяк!

...Ще якісь 15—20 років тому були й так звані «трудові семестри». Влітку студенти працювали в будівельних загонах, а восени — на колгоспно-радгоспних ланах. Більш чи менш успішно стираючи грані між фізичною та розумовою працею. І при цьому інколи навіть приносячи користь. І подекуди заробляючи якусь копійчину.

Нині ж ми настільки енергійно (хоча не дуже успішно) переходимо на нові економічні рейки, що для трудових семестрів просто немає ні місця, ні часу...

І погодьтеся, що інформація «Я — студент восьмого семестру!» звучить солідніше і якось академічніше, ніж «студент четвертого курсу».

Але й тут треба знати міру. Бо повідомлення «Я — студент двадцять другого семестру» звучить вже якось несерйозно й межує з поняттям «вічний студент».

Юрій ШАНІН.

ЗАПИСКИ ПРОВІНЦІЙНОГО МУДРЕЦЯ

Якщо ти не зробив ще жодної помилки — скільки в тебе попереду можливостей!

✦

Декому все одно — червону ікру їсти чи ближнього.

✦

Спершу було життя, виживання з'явилося потім.

✦

Що посієш, те, буває, і... не пожнеш.

✦

Коли вже нічого не хочеться, як тоді хочеться!

✦

Карлики вважають, що й серед них є свої гіганти.

✦

Поганий апетит у людожера — це ще не підстава для оптимізму.

Валентин ЧЕМЕРИС.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

Сатиричні мініатюри

ВТІХА ГРАФОМАНА

У графомана
Логіка своя:
Маститі
Не напишуть
Так, як я.

НЕПОВТОРНИЙ ОТЕЛЛО

Усіх до сліз
Він насмішив
У п'єсі
Давнього кумира,
Бо одночасно двох душив:
І Дездемону,
І... Шекспіра.

Володимир ХРИСТОВИЙ.
м. Горлівка.

Вінегрет із перцем

Мал. О. КОХАНА

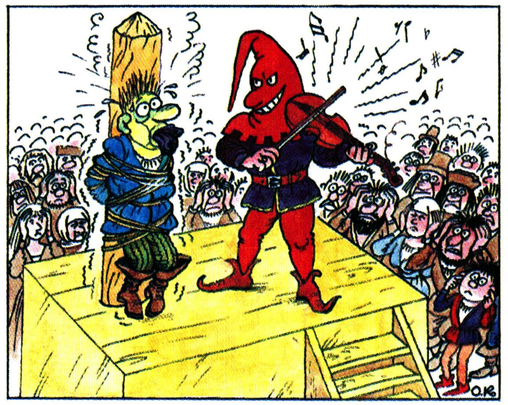

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема Л. Телятникова)

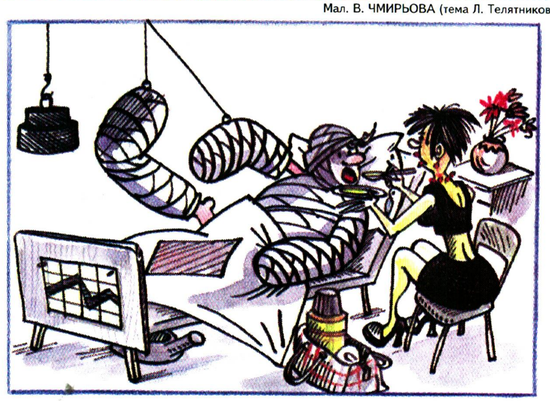

— Ти будеш сміятися — ми знову виграли мотоцикл!

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

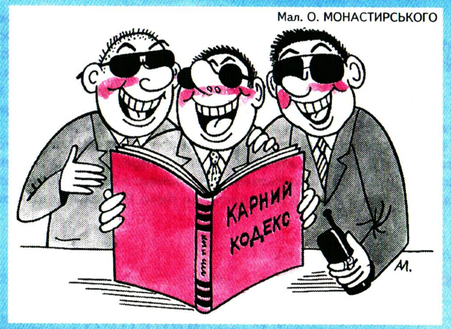

Мал. В. ЛИТОВЧЕНКА

— Не треба було здавати килим у хімчистку. Тепер злетіти не можу!

Мал. В. КРИВОХАТА

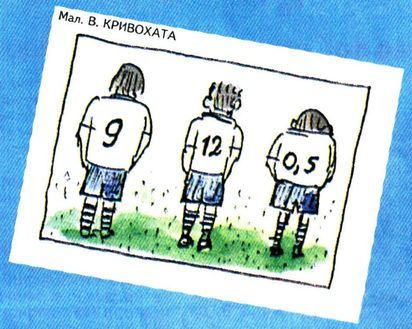

Мал. С. ТЕРЕЩЕНКА

Мал. Г. МАЙОРЕНКА

Мал. В. КАПРЕЛЬЯНЦА

Мал. В. ЛИТОВЧЕНКА

— Я поміняла скрипку на собачку!

Мал. О. КОХАНА

Мал. А ВАСИЛЕНКА

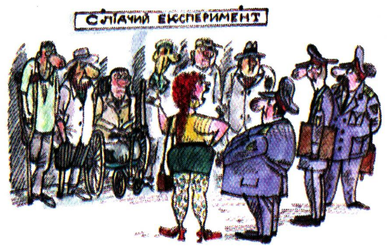

— Я ж вам казала, що гвалтівник кульгав на ногу! А ви кого виставили?!

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема Л. Телятникова)

— Ще раз повторюю: несіть ліки з собою!

ПРАКТИКУЮТЬСЯ

Пацієнт до хірурга:
— Ви операції робите польговикам?
— Ні. Пільговикам роблять практиканти.

НЕ ТІЛЬКИ

— Лесю, то правда, що у вашому інституті студенти платять викладачам за кожний екзамен?
— За залік також.

ШКОДА

Пізно ввечері чоловік повернувся з роботи додому. Жінка подивилася на нього та й каже:
— Сьогодні точно щось у лісі здохне.
— Чому?
— Бо ти прийшов додому тверезий.
— Тоді давай скоріше склянку горілки, бо шкода буде, як здохне звірина.

НЕ РАХУВАВ

— Ганю,— каже дід до баби,— будемо відзначати золоте весілля?
— Яке воно золоте, якщо ти мене п'ять разів покидав.
— Не турбуйся, я ті роки не рахував.

НАВІЩО

Чоловік до жінки:
— Одну дитину маємо і досить.
Жінка:
— То навіщо мені такий чоловік? Я без тебе могла мати п'ятеро.

ОСТАННІЙ

Лікар до пацієнта:
— Який у вас зуб болить?
— Останній.
— Зліва чи справа?
— А він у мене один.

ЯК І ВСІ

— Яке враження вчора залишилося у тебе про наших шефів?
— Як були тверезі, то мудро розмовляли, а коли випили, то такі, як і всі.

ХВОРОБИ

Прийшла бабуся на прийом до лікаря та й каже:
— Прошу допомоги.
— Якої?
— Почала погано бачити, недочуваю, болить серце, у голові макітриться, кашляю та ще й склероз замучив.
— То чому ви зразу не звернулися до лікаря, коли відчули слабкість?

Народні усмішки

— Не хотіла тебе турбувати, синочку, заради одної хвороби.

Почув і записав
Іван МАРТИШКО.
м. Мостиська на Львівщині.

СТАРІ ЗНАЙОМІ

Хитаючись, двоє п'яних раптом привітно вітаються з інтелігентним на вигляд молодим чоловіком.
— Це ваші знайомі? — запитує його міліціонер.
— Так... Недавно лікував їх від алкоголізму. Я — лікар нарколог.

Почув і записав Іван БЕЗРУЧКО.
Смт. Кельменці
Чернівецької області.

ЗАГРОЗА

Бабі Катерині сусід допоміг перевезти з болота сіно.
— Спасибі! Оце б і сто грамів випити, але ж саме немає. Колись розрахуємось.
Минув тиждень, другий, третій, а баба Катерина не згадує про сто грамів.
— Коли ж, врешті-решт, ви мені наллєте сто грамів? — не стерпів при зустрічі сусід.
— Колись наллю, а якщо нагадуватимеш, то перестану й обіцяти.

ВИГАДКА

Василька запитали:
— Це правда, що два дні тому ваша сусідка баба Наталка ногу поламала і тепер не ходить?
— Брехня! Учора я у неї кавуни крав, то ледве втік...

Почув і записав
Іван АСАУЛЕНКО.
с. Капустинці на Київщині.

БАЖАНИЙ ГІСТЬ

— Ти до мене на сто грамів можеш завтра о сьомій зайти?
— Можу.
— А післязавтра?
— Післязавтра не можу.
— Ну, тоді приходь післязавтра.

Почув і записав
Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

Друже Перче! *Якої тільки допоміжної літератури не видають сьогодні для абітурієнтів: усілякі довідники, найрізноманітніші посібники, навіть відповіді на екзаменаційні білети. А чому б не видати ще один посібник — прейскурант хабарів. Адже не секрет, що сьогодні в переважній більшості наших вузів відбувається не стільки конкурс знань абітурієнтів, скільки конкурс гаманців їхніх батьків.*

Я от, наприклад, поступав зі своїм однокласником в один вуз. У школі він навчався набагато гірше за мене, а тут раптом набрав максимальну кількість балів. Бо його батьки, як зізнався мені однокласник, знали кому і скільки дати. То ж чи не простіше було б грати в ці ігри у відкриту?

Віктор ДАХНО.

Дніпропетровська область.

Мал. В. ЧМИРЬОВА (тема Л. Телятникова)

— Ви що, дівчата! Я ж пожартував!

Кость ДЯЧЕНКО

КІТ ЧИ КІШКА

— Добрий день. Ми ходимо по квартирах, тварин переписуємо. У вас кіт чи кішка?

— Кішка. А навіщо ви записуєте?

— А як буде Восьме березня, щоб знати кому присилати поздоровлення.

НЕ У ВАС

Колись, як тільки появились у продажу перші холодильники, покупець зайшов в універмаг і почав заглядати в кожен холодильник.

— Хочете купити? — підійшов продавець.

— Хочу, але тут такого нема, як у мого знайомого.

— А який же в нього?

— Весь забитий маслом, ковбасами, сиром і шинкою. Видно, він не у вас купляв.

ФАРБОВАНІ ЛОЖКИ

На залізничну станцію приїхала комісія, щоб знайти якісь причіпки і зняти начальника. І те їм не так, і се.

— І колії у вас непофарбовані, — додав один. Так за рік усі рейки іржа поїсть. Де тут у вас їдальня, щоб пообідати?

— Ось там, — показав начальник. — Але ложки там металеві. Вам пофарбувати чи такими їстимете?

ВИХІД

Пілот літака, що окропляє поля, і робітник, що заряджає літак відповідними хімікатами, ніяк не можуть діждатися нічного сторожа.

— Знаєте що, — каже робітник, — знімайте пропелера та й підемо в село. Ніхто тоді літака не вкраде.

ЧИМ ПЕРЕКРИВАТИ

Чоловік привіз черепицю, щоб перекривати хату і склав у дворі. А дружина прийшла з роботи і ну вичитувати:

— Є в тебе голова на в'язах? Склав черепицю під відкритим небом! А як дощ піде і вона розкисне? Чим тоді хату перекриватимеш?

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

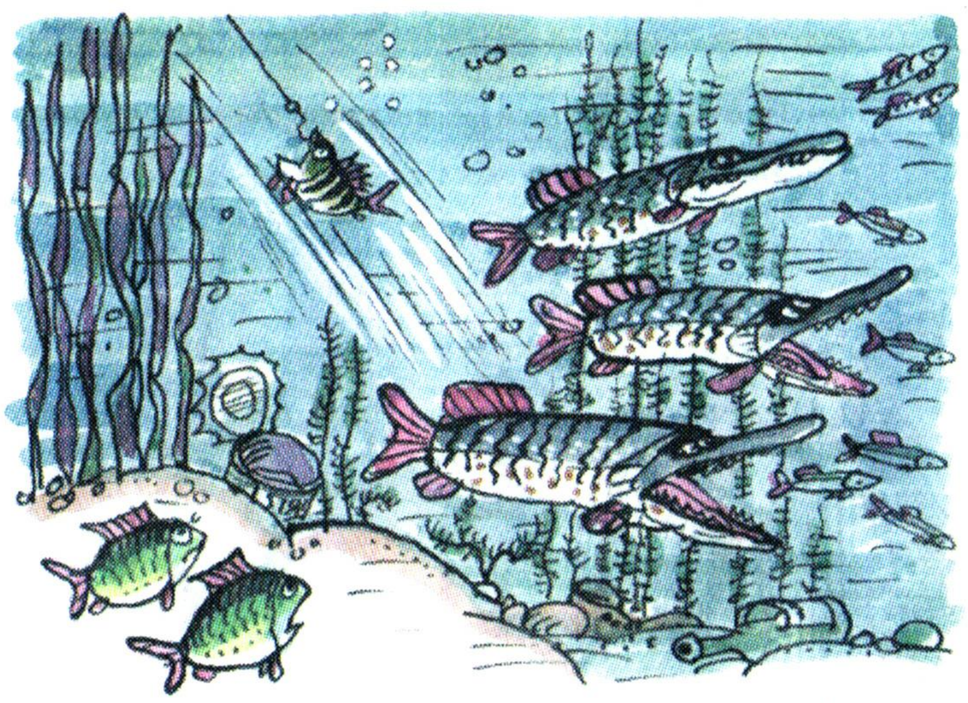

— Нагорі знову почалася кампанія за чистоту річки...

Мал. В. ФЛЬОРКА

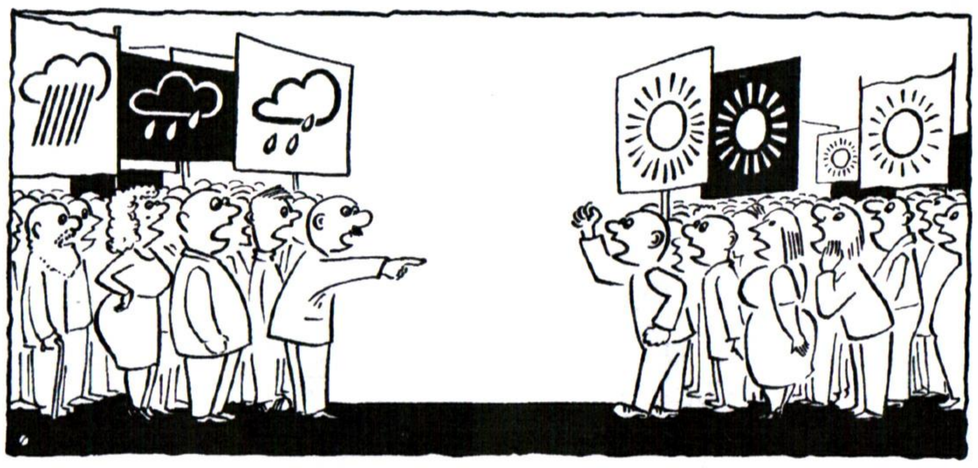

Друже Перче! *Як тільки у нас затверджують нового Генерального прокурора, так відразу лопається, наче мильна булька, якась резонансна, «мафіозна» кримінальна справа. То, може, ти мені, Перче, поясниш, чим керується один прокурор, і чим інший. Адже закони у нас для всіх прокурорів однакові.*

О. ШЕВЧЕНКО.

м. Київ.

Малюнки О. КОХАНА

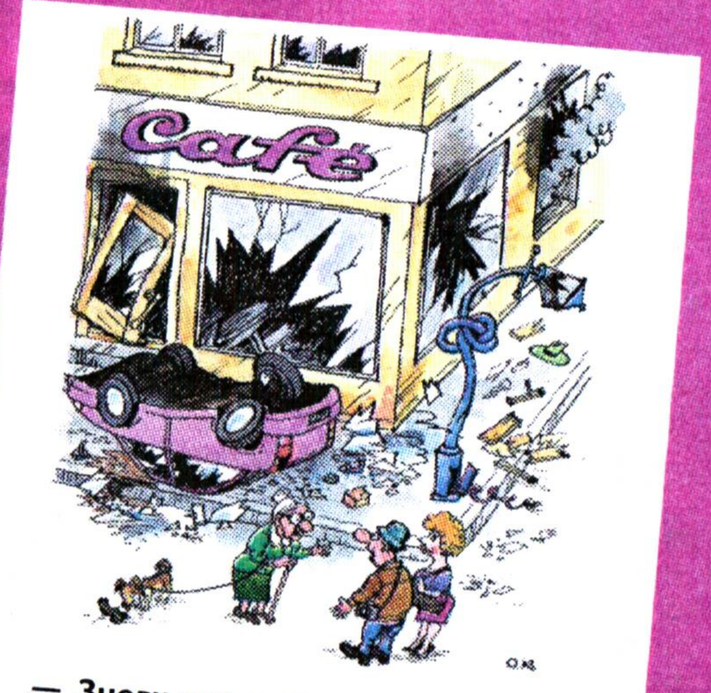

— Знову терористичний акт?
— Та ні, тут учора весілля гуляли...

— А це наш пан бургомістр. Усього в житті він досяг власними руками.

Мал. О. МІХНУШЕВА (тема А. Василенка)

— Що вони в тому Петькові знайшли? Уже втретє викрадають.

Мал. В. ГІТЬКА

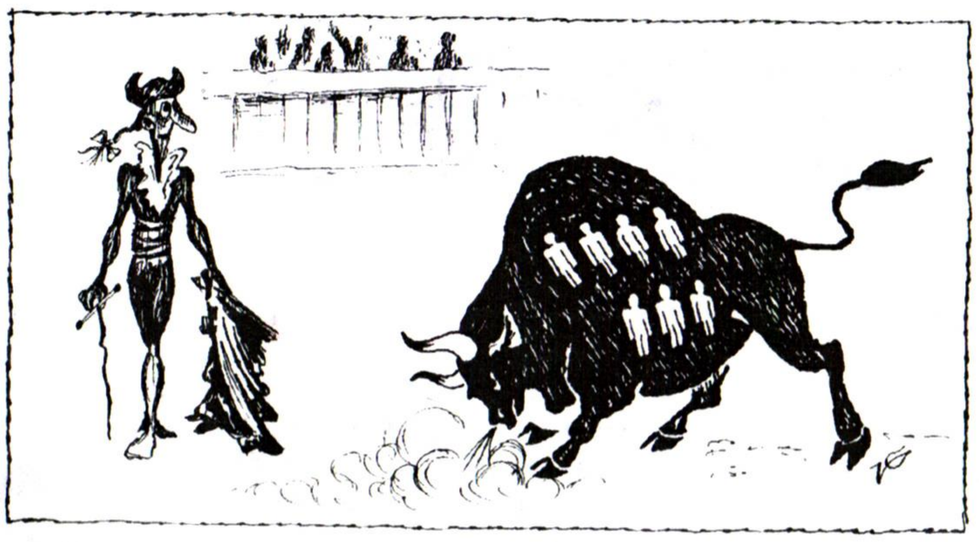

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

Усяка всячина

ЖІНОЧА УВАЖНІСТЬ

Якось, ідучи зі своїм приятелем у гості, французький письменник-гуморист Альфонс Алле завів із ним суперечку про жіночу вдачу, а точніше — про химерність жіночої психології. Алле твердив, що жінки ніколи не слухають того, що їм кажуть, за винятком тих випадків, коли їм освідчуються в коханні. Приятель же вважав, що Алле явно переборщує.

Отак і на місце прийшли.

— Проведемо експеримент, — запропонував Алле і рішуче попрямував до господині дому, яка, за заведеним звичаєм, зі світською усмішкою зустрічала гостей на порозі вітальні.

— Прошу вибачити, мадам, — сказав він, — але ми тільки що вбили одну бабусю і тому затрималися.

— Нічого, нічого, це не має аніякісінького значення, — сказала господиня, мило усміхаючись, — ми ще не сідали за стіл.

СИЛА ЗВИЧАЮ

Того разу в індійському селі Патан (штат Мадх'я Прадеш) одночасно брали шлюб дві пари молодят. За приписами тамтешньої традиції обличчя дівчат-наречених під час шлюбної церемонії мають бути під покривалами, тож своїх обранців наречені не бачать. Сама ж церемонія завершується древнім обрядом: молодий із молодою сім разів обходять кругом священного вогню — от справа й уладнана, відтепер вони уже законне подружжя!..

Отак і зробили. А коли молодики зняли покривала зі своїх подруг, то виявилося, що зробили й іще дещо: переплутали однаково вбраних наречених.

Воно, здавалося б, не таке-то вже й лихо — слід тільки одразу ж виправити помилку. Але старійшини громади заявили: найважливіше — сім кіл навколо священного вогню, так що знову «прокрутити» усю шлюбну церемонію до самого кінця аж ніяк не можна.

Довелося змиритися.

ШАНУЮЧИ ЗАКОН

Річка Форон, що протікає по франко-швейцарському кордоні, — то справдешній дарунок неба для рибалок-любителів: тут вони почуваються як у Бога за пазухою — удовольняють свою рибальську пристрасть коли завгодно й скільки завгодно. Але не подумайте, що то люди не шанують законів, а поблажлива влада на це неподобство крізь пальці дивиться. Якраз навпаки!.. Штука в тому, що сама річка вважається швейцарською територією. Отож, будучи на французькому березі, рибалки ловлять рибу не у Франції, а у Швейцарії і дозволу французьких властей не потребують. Оскільки ж стоять вони на французькій території, то швейцарські власті зі своїми законами не владні над ними.

Мікробайки

ПАРАСОЛЬКА

★ *Вона подумки ображалась: «Чи настане коли-небудь погожа днина? Коли не вийду на прогулянку - завжди дощить!..»*

СУТТЄВЕ ЗАПИТАННЯ

★ *На вченій раді Засувів, Ключів і Клямок Відмичка звернулась до головуючого Замка:*

- Чи не пора б уже мене називати Ключем широкого профілю?..

Борис СЛЮСАР.

м. Світловодськ.

— Ну й не щастить же нам: уже і вода є, і електрику увімкнули, та будинок зносять!

— Викликай поліцію. Поки вона приїде, хто-небудь та влаштує бійку.

— Бачиш, який сервіс! Тут відвідувачів на руках носять!

ВЕДМІДЬ І ПАВУЧОК

Українська народна казка

Одного разу після довгої мандрівки по лісу ведмідь заліз у свій барліг і глибоко заснув. А коли прокинувся, то побачив, що по його лапі повзе павучок.

— Що це ти собі надумав? По мені, ведмедеві, лазити?! — роздратовано пробурмотів ведмідь. Розсердився на павучка і хотів був його вбити.

Що міг вдіяти маленький павучок проти такого велетня?

— Даруйте, дядьку, я більше не буду,— почав благати павучок ведмедя. — Відпустіть мене, я вам ще в пригоді стану.

— Чим же ти, дрібнота, можеш мені послужити? — здивувався старий ведмідь. — Яка може бути з тебе поміч?

Але все-таки пожалів маленького і відпустив.

Через деякий час у ліс прийшли мисливці. Ходять, блукають у лісній гущавині то в один бік, то в другий, а дичини нема. Хотіли вже додому повертатися, але несподівано натрапили на сліди ведмедя і почали за ним ганятись. Бідний ведмідь не знав куди подітися, щоб врятуватися від мислівців. Ось-ось виб'ється із сил, як раптом угледів під величезною скелею яму і скочив туди.

Павучок це побачив і одразу про все здогадався. Поліз скоренько до тої ями і швидко обснував її густою павутиною. Потім став чекати, що буде далі. Посидів трохи, аж тут біжать мисливці. Прибігли і стали неподалік від скелі.

— А може, наш бурмило сидить у тій ямі, що під скелею? — сказав один з мисливців.

— Туди він не міг залізти,— озвався другий мисливець. — Хіба ти не бачиш — там повно павутиння. Якби ведмідь заліз туди, то павутиння порвав би. Хіба не так?

— Це правда! — підтвердили інші мисливці.

Постояли, покрутилися та й пішли далі.

А старий бурмило сидить собі тихенько у тій ямі й від страху ані живий, ані мертвий. Так злякався бідолаха, що не смів навіть поворухнутися. І сидів там довго-довго. А врешті вирішив визирнути — подивитись, чи нема якоїсь небезпеки.

Лізе ведмідь з тої ями і очам своїм не вірить — яма поснована густим павутинням, а павучок гойдається на ньому і сміється.

— Бачите, дядьку,— озвався він до ведмедя,— якби не моє павутиння, то вас давно не було б на світі. Ви мене тоді пожаліли, то і я вас пожалів. Як кажуть: «Старе добро не забувається».

— Щиро тобі дякую, павуче, що ти врятував мене від смерті,— відповів зі сльозами на очах старий ведмідь.

Відтоді ведмідь ставився до павучка з великою повагою і вдячністю.

НАЛЯКАВ ГУСАК ПИЛИПА

Налякав гусак Пилипа,
І Пилип той довго хлипав.
А старий отой гусак
Гелготів до нього так:
— Ну, замовкни вже, малий,—
Я гусак не дуже злий,
Біля діток я хоробрий,
А насправді — дуже добрий.
Не на тебе я сичу —
Букву «С» маленьких вчу.

ШВИДКОМОВКА

Сорокам ворона давала урок,
Кричали у класі аж сорок сорок.
Втекла на перерві скоріш від гріха,
Злякалась ворона, що стане глуха.

ШИЛА МУХА КОЖУХА

Шила стара муха
Павуку кожуха.
Їй павук допомагав,
Білу нитку подавав.
Подякував павук мусі:
— Ой, як тепло у кожусі! —
Я за теплий цей кожух
Зобижать не буду мух.

Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.

с. Кричильськ Сарненського району Рівненської області.

КУПИ ЛОЖЕЧКУ

Малий Микита йде з татком із дитячого садка.

— Татусю, купи мені ложечку.

— Яку ложечку?

— А ту, що з морозивом.

ПОМІЧНИК

Дід збирається на город. Трирічний Владик просить його:

— Візьми мене з собою.

— А що ти там будеш робити?

— А я, дідусю, буду заважати тобі працювати.

НЕ З'ЇСТЬ

Малий Тарасик бігав по кімнаті, як навіжений, уявляючи, що він їде верхи на коні і женеться за п'ятиголовим драконом. Бабуся попередила його, щоб тихіше себе поводив. Але той не послухався. Тоді бабуся й каже:

— Якщо не будеш слухатися — з'їсть тебе вовк, як Червону Шапочку.

Тарасик зупинився, глянув здивовано на бабусю і захитав головою:

— Не з'їсть. У мене чорна шапка.

Анатолій ШЕЛУДЯК.

Сумська область, м. Середина-Буда

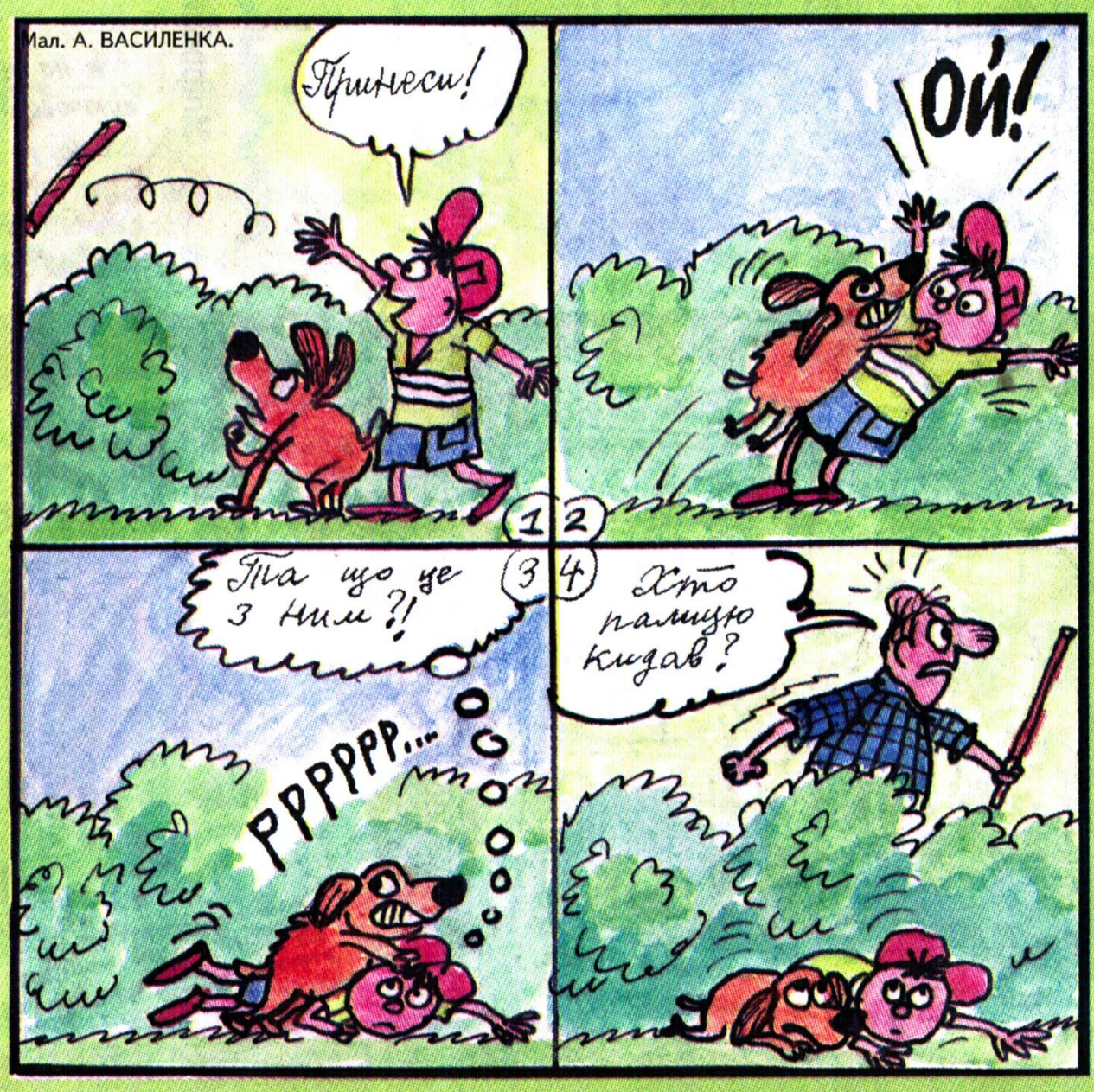

Наш вернісаж

Автошарж.

Першу свою карикатуру харків'янин В'ячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ намалював ще в дитинстві на паркані, за що мав великі неприємності від двірника. Закінчивши школу, а згодом і технічний вуз, він у вільний від роботи час почав малювати на ватмані й пропонувати свої смішні твори редакціям газет та журналів. Малюнки подобались, і автор швидко зажив популярності.

Недаремно кажуть, що найкраща робота – це оплачуване хобі. Сьогодні В'ячеслав Капрельянц – професійний карикатурист. Його знають і люблять шанувальники цього веселого жанру. Впевнені, що і наші читачі не байдужі до його вигадливих та дотепних малюнків.

НЕ З ТОГО КІНЦЯ

А ВИ давно були в лікарні? Давно?

І слава Богу! Бо нині у тих медичних закладах таке-е-е твориться!!! Страшно розказувати. Краще туди не потрапляти.

У доброго мого знайомого на одному цікавому місці фурункул вискочив. Ну, то воно по-научному так називається. А якщо просто казати, то звичайнісінький чиряк. Тільки, повторюю, на дуже цікавому місці.

Якби мій знайомий працював не на керівній посаді, то на той фурункул можна було б і не звертати уваги. А так... Не може чоловік сидіти у керівному кріслі.

А керувати стоячи... Якось воно не солідно. Уявляєте, підлеглих на нараду до кабінету запрошує: усі на стільці умощуються, а він не може.

Одне слово, умовили його на кілька днів лягти до лікарні.

І тут почалося!

Не встиг хірург того чиряка намацати, коли до палати, в якій лежав мій знайомий, заскакує інший лікар, якого в народі називають просто «вухо-горло-ніс».

Хірург чиряк розглядає, а «вухо-горло-ніс»:

— Розкрийте рота. Скажіть: «А-а-а». Так, у вас гланди. Будемо рвати чи лікуватимемо? Покажіть вуха... Так, так... будемо промивати. А ніс... Підозрілий ніс. П'єте багато? Треба показатися наркологу...

А тут і нарколог забігає:

— Новенький? По носу бачу — алкогольна залежність. Але ви не хвилюйтесь. Вилікуємо анонімно. Методом Гранчака-Оковитого.

— Спершу вилікуємо фурункул, — втрутився хірург.

— Фурункул потерпить. Вирвемо спочатку гланди, — заперечив «вухо-горло-ніс».

— Які там гланди, коли чоловіка від алкоголізму треба лікувати! — зарепетував нарколог.

А в цей час медсестра Спиридонівна забігає. Як побачила блідого мого знайомого, так руками і сплеснула:

— Боже, та на вас страшно дивитися! Ану усі геть з палати!!! Хворому треба негайно поставити клізму.

Тут мій знайомий як заверещить: «Рятуйте!»–і вистрибнув у вікно.

Добре, що воно на першому поверсі було. Хірург, «вухо-горло-ніс», нарколог, Спиридонівна з клізмою і ще кілька лікарів гналися за ним аж три квартали з криками:

«Поверніться! Ми вас вилікуємо!»

Але мій знайомий був колись чемпіоном університету з бігу. Утік. І тепер, коли розповідає, як йому у лікарні усі спеціалісти навперебій пропонували свої послуги, ніхто не вірить.

— Вигадки! — махають руками одні.

— Сьогодні хоч би одну хворобу тобі у лікарні толком вилікували, - додають другі.

— Байки! Так вам усі лікарі до хворого одразу і позбігаються! — сміються треті.

Усі не вірять, а я вірю.

Вірю, що як тільки ото хворий з'являється на порозі лікарні, то увесь медперсонал збігається до нього, щоб виявити там хоч якусь «свою» болячку. Бо інакше зніче-в'я можна скиснути на тій роботі. І якби тієї роботи у наших медиків було, як кажуть, по саму зав'язку, то хіба б скорочувало у минулому році Міністерство охорони здоров'я 97 тисяч працівників?! А до кінця цього року МОЗ має скоротити ще 50 тисяч штатних працівників.

Правда, дехто стверджує, що це робиться згідно указів Президента і постанов Кабміну щодо скорочення чисельності працівників бюджетних організацій і запровадження жорсткого обмеження державних видатків. Аби запобігти фінансовій кризі.

На це можна сказати лише одне: «Не з того кінця скорочуєте, шановні!»

Михайло ПРУДНИК.

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Те, що у нас народ співучий, ні в кого немає сумнівів. Але те, що у такий скрутний з фінансового боку для країни час ми дозволяємо щомісяця по кілька пісенних фестивалів, то це насторожує. Виявляється, для лікарів, педагогів, пенсіонерів грошей немає, а на зарубіжних зірок (без них і фестиваль не фестиваль), на Гран-прі співакам, які без «фанери» і на сцену на вийдуть, — будь ласка.

В. ЧУБЧЕНКО.

м. Суми.

Мал. Б. РЕВЧУНА

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Незабаром у нас на Буковині педагогами працюватимуть тільки ті, хто у заяві про прийоми на роботу писатиме: «А горілку пив, п'ю і буду пити». Це викликане тим, що заплату учителям тут не виплачують, як і в інших областях, місяцями, а якщо і виплачують, то пропонують замість грошей... горілку. Педагоги, правда, крутять носами. Бо при прийомі на роботу раніше у них ніхто не питав про ставлення до міцних напоїв.

Ю. СУХОБРУС.

м. Чернівці.

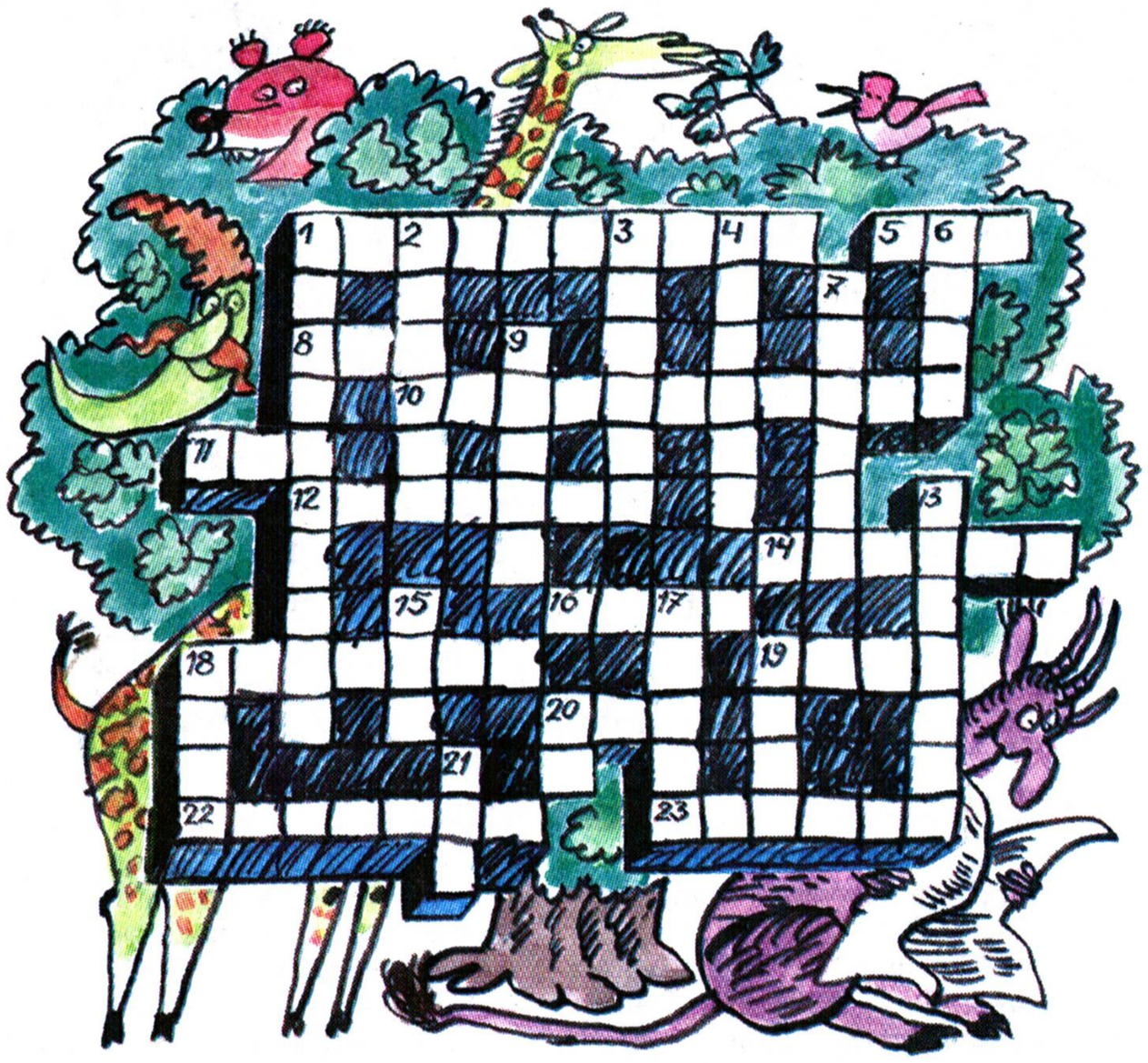

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Автомобіль, про який складено чимало анекдотів. 5. Перша жінка, яка скуштувала яблуко. 8. Тверда вода. 10. Герой карикатуристів, котрого ті здебільшого малюють зігнутим. 11. Без рук, без ніг, а усіх кладе в постіль. 12. Невеличка ковбаска, яку перед вживанням варять. 14. Періодичне видання або дрібна венеціанська монета (16 століття). 16. Міфічний герой, який водиться у тихому болоті. 18. Якщо в неї воду лити, то тільки людей смішити. 19. В літі чуємо всі, а зимою — ні. 20. Поважна, впливова людина. 22. Сучасна назва міста, на воротях якого князь Олег прибив щит. 23. Козацьке сонце.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Відомий український художник-карикатурист. 2. «Закарлючка» на документі. 3. Найвища у світі тварина. 4. В кожній господі вона у великій пригоді; а хто її роздягати візьметься, той слізьми заллється. 6. Про нього промовка, а він уже тут. 7. Планета-богиня. 9. Місто, в якому усі гумористи. 13. У нього десять пісень і усі про мед. 15. Якщо він низький, то через нього усі собаки скачуть. 17. Його немає у дурня. 19. «Ішов — підсковзнувся, очуняв — ...» 21. Гарне дерево, та плоди його свиням годяться.

Склав М. ЛИСТОПАД.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, уміщений у «Перці», № 8

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Просо. 3. Жаба. 6. Сир. 7. Ліхтар. 12. Хата. 13. Чайник. 14. Миша. 16. Яма. 17. Швейк. 20. Качка. 21. Ластівка. 22. Око.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Пір'їна. 2. Стіл. 3. Жар. 4. Бич. 5. Птах. 8. Теля. 9. Мамай. 10. Кіш. 11. Внучка. 13. Чарка. 15. Африка. 17. Шило. 18. Екс. 19. Квіти.

ТЕСТ
ЧИ Є У ВАС ПОЧУТТЯ ГУМОРУ?

1. Вам розповіли зовсім не смішний анекдот.

а) ви називаєте розповідача бараном і попереджуєте його, аби він по-доброму скоріше забирався геть (1 очко);

б) хапаєтесь за живіт і починаєте реготати (2 очка);

в) ви прямо йому кажете, що цей анекдот зовсім не смішний і починаєте розповідати йому ще більш безглуздий і несмішний анекдот (3 очка).

2. Дружина раніше звичайного приходить з роботи, а у ванній якраз приймає душ коханка.

а) ви спокійно пояснюєте дружині, що до вас проїздом заскочила ваша чотириюрідна племінниця (1 очко);

б) це — дівчина з ЖЕКу перевіряє душ (2 очка);

в) ви з подивом жалієтесь дружині, що й самі не знаєте, як ця нгхабна дівка опинилася у вашій ванній (3 очка).

3. Ви з дружиною вибрались до театру і раптом виявляєте, що квитки залишили вдома.

а) ви тут же посилаєте дружину додому по квитки (1 очко);

б) пропонуєте дружині піти замість театру на футбол (2 очка);

в) намагаєтесь пройти до театру по автобусних квитках (3 очка).

Підрахуйте набрані очки. Якщо ви набрали 10 і більше очок (і як це вам вдалося?), значить, у вас напрочуд розвинуте почуття гумору і вам потрібно терміново засісти писати гумористичні оповідання, повісті і серіали.

Якщо ж ви набрали 4 очка — пишіть скарги!

ІНОЗЕМНИЙ ГУМОР

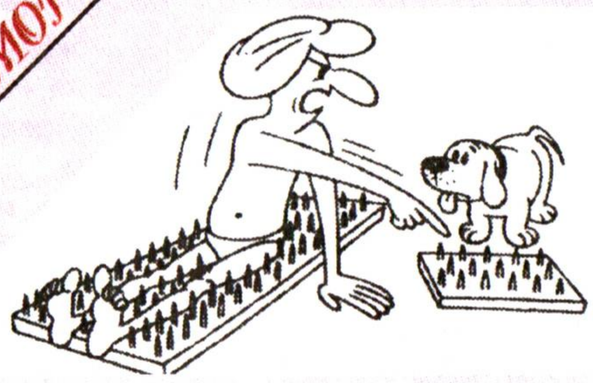

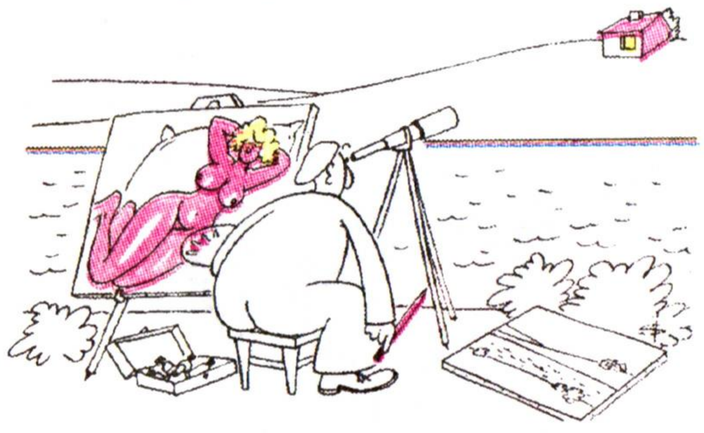

Наш гість

Йордан ПОПОВ

СЕКСБОМБА У ВАРНЕНСЬКОМУ АКВАРІУМІ

У Варні, в акваріумі, при японських декоративних рибках, устиг-таки взяти інтерв'ю в естрадної сексзірки. Ану ж якась газета візьме та й опублікує таке інтерв'ю, адже усі борються за тираж! Ось яка вийшла розмова з попспівачкою Леною Аленою.

— Лено, ти засяяла як секссимвол на карнавальній процесії у шахтарському місті Перник, коли з'явилася зовсім гола верхи на шахтареві. Що ти хотіла показати цією демонстрацією, що хотіла виразити публіці?

— Зробила це, щоб утерти носа попспівачці Мілені, яка з'явилася на курорті Албана голою на коні. Я замінила коня шахтарем не тільки тому, що це оригінальніше, а й тому, що вийшло дешевше. Окрім того, виразила соціальний протест проти скорочень на рудниках, бо на горбі безробітного шахтаря болгарська жінка стане зовсім голою.

— Лено, один відомий наш поет написав про тебе такий вірш: твої стегна, о Лена,— необмежна Вселенна, твої груди чудесні — понад зорі небесні... Що ти могла б сказати про цей вірш?

— Я сказала б, що написаний сильним поетом, але слабким коханцем. Він дов-

КОНКУРС ТРИВАЄ

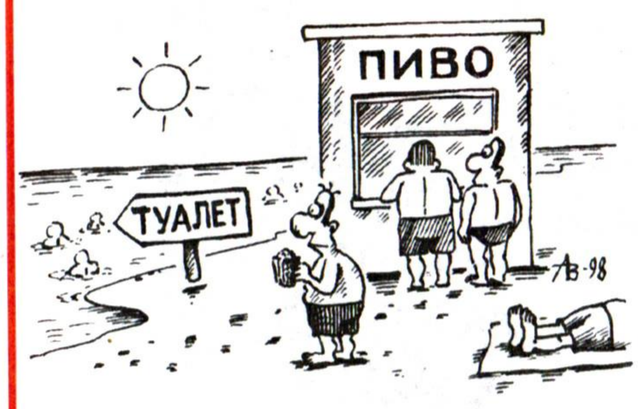

У розпал літніх відпусток ми пропонували придумати підпис до карикатури О. Гуцола («перець», № 7), де намальовано чоловіка у ванній з рятувальними кругами.

Більшість наших читачів, судячи з підписів, провели відпустку, як намальований «герой».

А кращими підписами авторитетне журі визнало:

«Сиджу у ванній, про море мрію:
«Терпи, козаче, плекай надію».
Борис ДУБОВИК.
С. Новоганнівка
Краснодонського району
на Луганщині.

«І кормфорт! І курорт».
Галина АНДРЕЙКІВ.

м. Борщів
на Тернопільщині.

ВІТАЄМО З ПЕРЕМОГОЮ!

А тепер придумайте підпис до малюнка В. Адамовича.
На переможців чекають призи!

ПЕРЕДПЛАТА НА «ПЕРЕЦЬ» НЕ ЗАКІНЧИЛАСЯ

Для тих, хто не зміг, не встиг чи забувся передплатити «Перець», нагадуємо, що

ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ БУДЬ-ЯКОГО ДНЯ.

Якщо оформите передплату
до 5 числа поточного місяця —
у наступному отримаєте наш журнал.

Індекс 74393.
Передплатна ціна
на 1 місяць —
1 грн. 5 коп.
на 3 місяці —
3 грн. 15 коп.

Передплату можна оформити і до кінця року.

Смійтеся на здоров'я!

Страшне ПЕРО не в гусака...

«Барани вивели Петра в люди».
(З виступу на зборах тваринників).

«Прошу в рахунок заборгованої мені зарплати відпустити спирт, але щоб жінка не знала».
(Із заяви).

«Ви розберіться із Софією Іванівною, бо вона ставить двійки навіть тим, хто нічого не говорить».
(Із скарги директору школи).
Надіслав Іван МАРТИШКО.

м. Мостиська.

«Я прошу притягнути до відповідальності Зайця Миколу за те, що він мене, сорокап'ятирічного чоловіка, назвав пацаном».

«Прошу пояснення перенести на завтра, бо у мене ще й сьогодні голова крутиться».

«Я йшов від дочки додому. Було пізно і темно. І раптом як блисне в очах. Подумав, що то лямпочка загорілася. Мацнув себе — гуля під оком! Чую, хтось каже: «Давай часи!» А які в мене часи? Прошу вас, товаришу голова, закрутити лямпочки на стовпах».
(Із скарги дільничному інспектору).
Надіслав Сергій ЮХИМЕНКО.

го шукає потрібну риму, але швидко закінчує любовну втіху і не годен задовольнити жодної жінки. Співвідношення — три хвилини сексу і три години поезії — особисто мене не задовольняють, і я порвала зв'язки з ним.

— А чому порвала з колишнім міністром оборони?

— Тому, що, роздягаючи мене, говорив тільки про військовий бюджет і закупівлю російських танків. Він пив багато вина марки Мелник, а тепер перейшов на відвар звіробою.

— Лено, ти є водночас і сексбомба, і гарна господиня. Як тобі вдається поєднувати ці дві важкосумісні ролі?

— Дуже просто, для мене це цілком природньо. Приготовляючи салат чи розвішуючи випрану білизну, крутила любов з одним телевізійним техніком. Коли повертається мій чоловік додому,— все уже закінчено і я маю побільше часу для нього.

— Лено, даруй, що грубо втручаюсь у твій інтимний світ, але скажи, скільки чоловіків було в тебе, якщо це не таємниця?

— Коли була п'ятнадцятирічною, то вела щоденник, але тепер, десятьма роками пізніше, відзвітовую тільки в загальному. Твердо знаю: де б і коли не лягла,— завжди знаходжу чоловіка. Спала приблизно з девятистами, але тільки семидесяти чотирьох пам'ятаю імена.

— Найвідоміше ім'я із тих семидесяти чотирьох?

— Композитор Герберт фон Кароян, із надзвичайним відчуттям ритму.

— Чи не боїшся сніду?

— Зі снідом борюся піснею. Але вовка боятися, то й у ліс не ходити, а сидіти в хаті та пити чай із чебрецем.

На цьому інтерв'ю закінчилося.

З болгарської переклав Дмитро БІЛОУС.

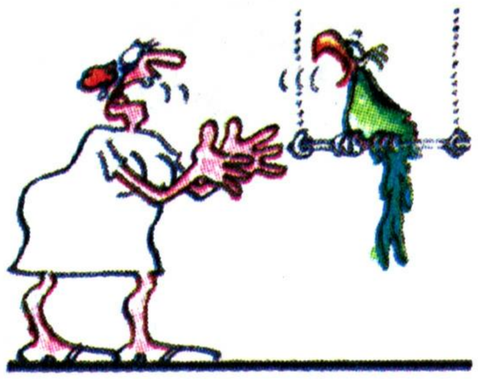

— Звичайно, ми зустрічалися з тобою раніше, дурнику! Ми ж одружені.

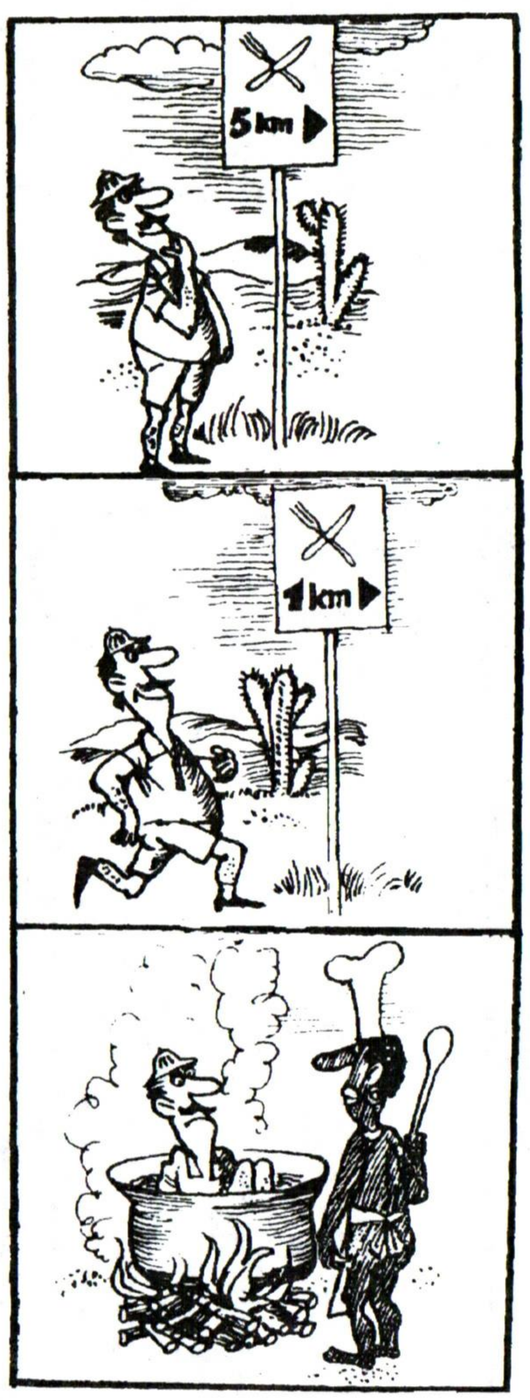

ПЕРЕЦЬ № 9 (1470)

Головний редактор Ю. ПРОКОПЕНКО.

Редакційна колегія:
А. ВАСИЛЕНКО, П. ГЛАЗОВИЙ, Ю. ІЩЕНКО (заступник головного редактора), Д. МОЛЯКЕВИЧ, М. ПРУДНИК (відповідальний секретар), І. СОЧИВЕЦЬ.

Засновники: видавництво «Преса України» та редакція журналу «Перець».

Зареєстровано Держкомітетом по пресі України. Свідоцтво КВ №736 від 20.06.1994 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думку автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються.
При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 04.08.98.
Підписано до друку 20.08.98.
Формат 70x108 1/8.
Папір офсетний №1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 19 700 прим.
Зам. 0110809.
Ціна договірна.
© «Перець» 1998 р.
Видається
з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 441-82-14, відділу розповсюдження 441-89-15, 441-89-38, художнього відділу 441-89-24. Факс 224-35-82.

Для телеграм: Київ Перець.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393.

УЖЕ ПРИВАТИЗОВАНО!

мал. Д. Василенка

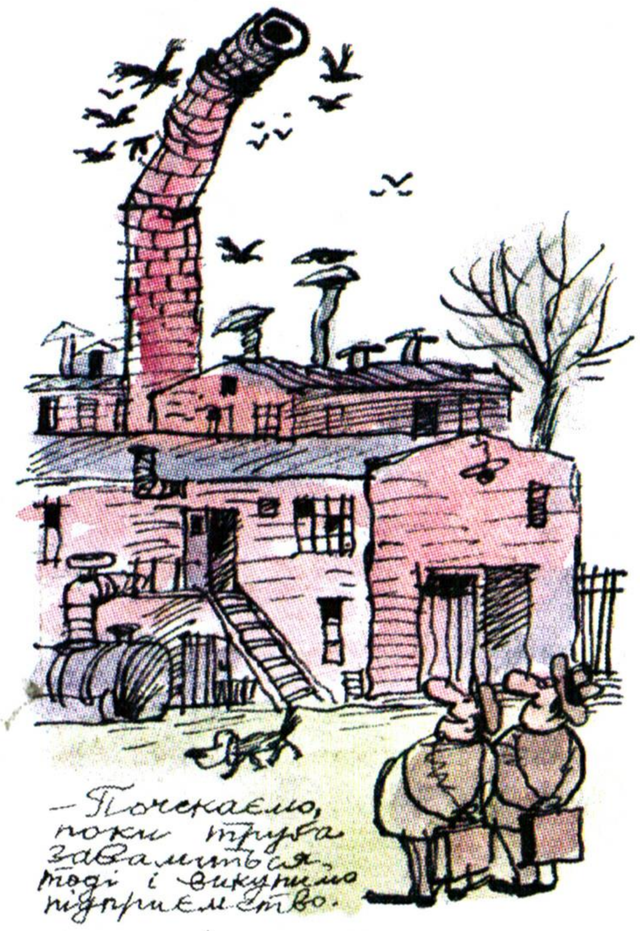

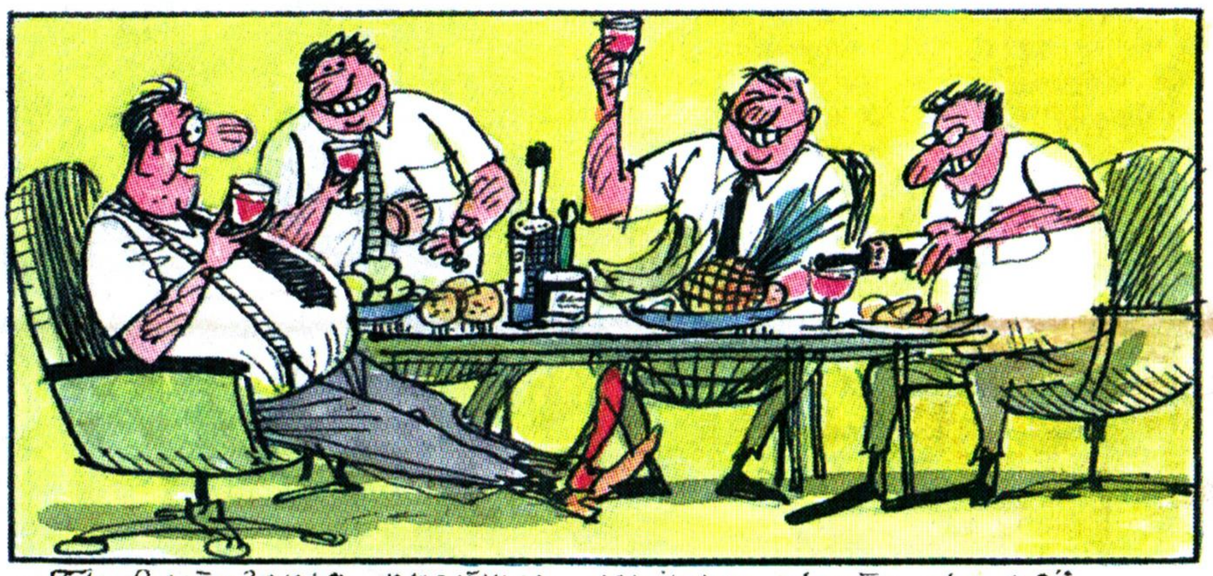

– Приватизація пройшла успішно: ніхто про неї і не взнав.

– А чому ви завжди отут стоїте?
– Бо я в цей комбінат свій сертифікат уклав. То оце стою, чекаю дивідендів.

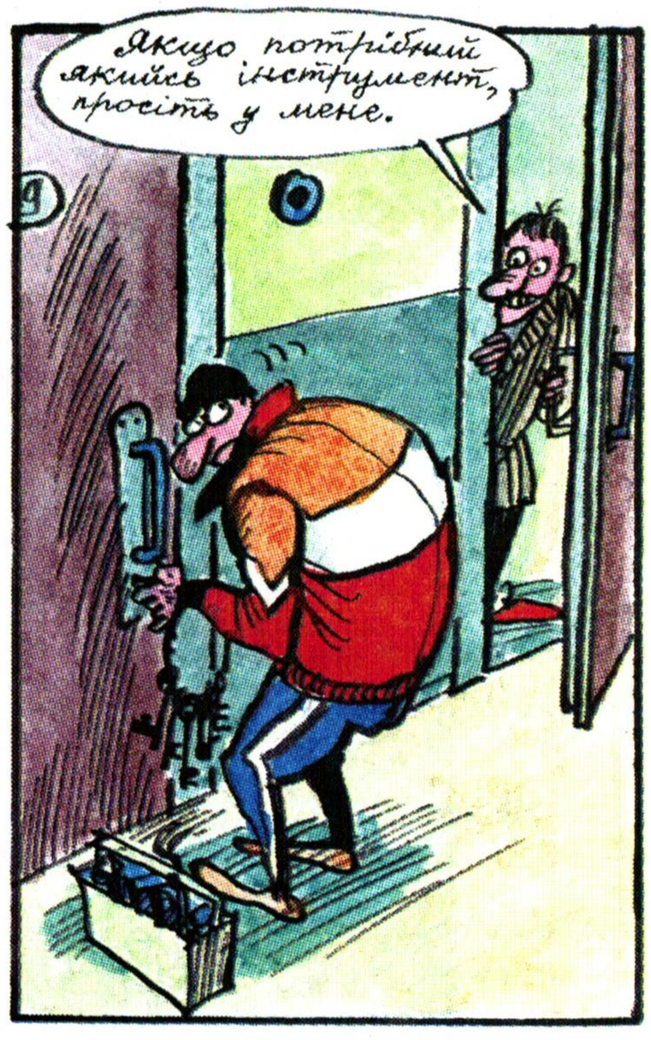

– Раніше наш комбінат був Чапаєва. А тепер належить комусь іншому.